

புதன்கிழமை, 1972 டிசம்பர் 13

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

ஊத்துக்கோட்டை அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டடம்

* 141 வினா.—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருவள்ளூர் வட்டம், ஊத்துக்கோட்டை அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குக் கூடுதலாகக் கட்டடங்கள் அமைக்கும் திட்டம் தற்போது எந்நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஊத்துக்கோட்டை அரசினர் (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு ரூ. 25,000 மதிப்பீட்டில் துணைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு, 1971 பிப்ரவரி மாதம் அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இவ் வேலைக்கு ரூ. 6,000 நன்கொடை வழங்க பள்ளிக் கட்டிடக் குழு வாக்களித்திருந்தது. இதுவரையிலும் ரூ. 3,000 கொடுத்துள்ளது. மீதித் தொகையை பள்ளிச் சிறப்புக் கட்டணம் மற்றும் இடைநிலைக் கல்வி நிதியிலிருந்து எடுத்துச் செலவிட சென்னை முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார். மேற்படி செயற் குறிப்புகளின் மேல் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டதும் வேலை துவக்கப்படும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, 1971-ஆம் ஆண்டிலே 25,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடக் குழு 3,000 ரூபாய் கொடுக்காத காரணத்தால் இது தடைப்பட்டு வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. பள்ளி தொடங்குவதற்குமுன் ஏற்கெனவே அவர்கள் அதிகமாக நிதி வசூலித்துவிட்ட காரணத்தால், இந்தத் தொகையை வசூலிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

[1972 டிசம்பர் 13]

ஆகவே, இதை ஒரு சிறப்பு வழக்காக எடுத்துக் கொண்டு எப்படியேனும் இந்தக் கட்டத்தை இந்தக் கல்வி ஆண்டிலேயே முடிப்பதற்கான வழிவகையை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பெரும்பாலான இடங்களில் சாதாரணமாக மொத்தத்தில் ஆகக் கூடிய செலவில் பாதித் தொகையைக் கட்டிடக் குழு ஏற்றுக் கொள்கிறது. மறு பாதித் தொகையை அரசாங்கம் வழங்குகிறது. ஆனால் இந்தப் பள்ளியைப் பொறுத்த வரையில், 25,000 ரூபாயில் 19,000 ரூபாய் அரசு வழங்குகிறது. 6,000 ரூபாய் கட்டிடக் குழு தருவதாக வாக்குறுதி தந்தது. ஆனால், அந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றாமல், 3,000 ரூபாய்தான் தந்தார்கள். மீதி 3,000 ரூபாயைச் செலுத்தாத காரணத்தால், பிறகு வேறு எந்த வகையில் ஈடுகட்டலாம் என்ற அளவுக்கு இப்பொழுது பள்ளிக் கட்டட சிறப்பு நிதியிலிருந்து 2,000 ரூபாயும், மற்றும் இடைநிலைக் கல்வி நிதியிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாயும் எடுத்து, ஆக மூவாயிரம் ரூபாயைச் சரிக்கட்டி கட்டடத்தை முடிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கலாம் என்று கூறியதன் பேரில் இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டவுடன், கட்டடம் கட்டும் வேலை மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு சலுகைகளோடு இதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நன்றி. இப்போது உள்ள மழைக் காலங்களில் மாணவர்கள் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு படித்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அடுத்த கல்வியாண்டு ஜூன் ஆரம்பத்திலாவது மாணவர்கள் கட்டடத்தில் அமர்ந்து படிக்கக்கூடிய வகையில் வகை செய்வதற்கு பொது மராமத்து இலாகாவை அணுகி இந்த வேலையை உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டு முடிப்பதற்கு அரசு சிறப்பு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதற்கான முறைப்படிதான் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றன. பள்ளிச் சிறப்புக் கட்டணம் மற்றும் இடைநிலைக் கல்வி நிதியிலிருந்து செலவழிக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால், முறைப்படி எடுக்க வேண்டும். எடுத்தவுடன் கட்டட வேலை துவக்கப்படலாம்.

1972 டிசம்பர் 13]

திரு. ப. முத்துசாமி : இந்த ஆண்டு பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கிய தொகையை மாவட்டவாரியாகப் பிரித்து ஆணையிடப்படாததால் பல கட்டட வேலைகள் தாமதப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. அது உண்மையா? அப்படியானால் அதற்கான துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : விவரங்கள் இல்லை, தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. வீ. மலைக்கண்ணன் : ஆங்காங்குள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் விஞ்ஞான கூடத்திற்கு ரூ. 40,000, பள்ளிக் கட்டடத்திற்கு ரூ. 20,000 என்று வழங்கப்பட்டு பல கட்டடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. மாணவர்கள் கூடுதலாக வரும்போது அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வசதி இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே மாணவர்கள் அதிகமாக வரும்போது கூடுதல் கட்டடங்கள் கட்டப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஒதுக்கப்படுகிற நிதியிலிருந்து ஓரளவிற்குச் செய்ய முடியும். பொதுமக்களும் கட்டடங்கள் கட்ட ஓரளவு நிதி உதவ முன் வருவார்களானால் விரைவில் அப் பணிகள் நிறைவேற வழிவகை ஏற்படும்.

திரு. கு. காமாட்சி : அரசுக்குச் சொந்தமான உயர்நிலைப் பள்ளிகள், ஆரம்பப் பள்ளிகள் இவைகளுக்கெல்லாம் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்குத் தனியாக ஒரு வாரியம் அமைக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : உடராட்சி ஒன்றியங்களின் கீழேயுள்ள துவக்கப் பள்ளிகளைப் பொறுத்துக் கட்டடங்கள் கட்டத்தான் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து நிதி உதவி பெற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தனி வாரியம் அமைத்தால் நிதி உதவி பெறலாம் என்று வழிவகை இருப்பதால் அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நகராட்சிகள் திரைப்படக் கொட்டகைகள் நடத்தல்.

* 142 வினா.—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நகராட்சிகள் திரைப்படக் கொட்டகைகளை நடத்த அரசு அனுமதி வழங்க உத்தேசித்துள்ளதா?

[1972 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பயன்தரும் தொழில்களின் ஒன்றாக திரைப்பட அரங்குகளை நகர மன்றங்கள் கட்டிக் கொள்வதற்கு தடையேதும் இல்லை. கட்டப்படும் திரைப்பட அரங்குகள் பயன் (ஆதாயம்) தருவதாகவும், விதிமுறைகளுக்கு ஒப்பானதாகவும் இருக்க வேண்டும். அவற்றைக் கட்டுவதற்கு முன், அரசிடமிருந்து அனுமதி பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : பல நகராட்சிகள் நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாக அல்லல்பட்டு வருவது நம் அரசுக்கு நன்கு தெரியும். எனவே, அத்தகைய நகராட்சிகள் இம் மாதிரியான சினிமாத் தொட்டகைகள் நடத்த வேண்டுமென்று முன்வரும்போது நிதிப்பற்றாக்குறை உள்ள நகராட்சிகளுக்கு அரசு மானியத் தொகை வழங்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதற்கென்று தனியாக மானியத் தொகை வழங்குவதற்கில்லை. பயன்தரும் சந்தைகள், தினசரி வார அங்காடிகள், பஸ் நிலையங்கள் உள்ளும் வெளியேயும் அமைக்கும் கடைகள் மூலம் ஓரளவிற்குக் கணிசமான நிதி வரக் கூடும் என்று கருதி அம் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. திரை அரங்குகள் பொறுத்த வரையில் நகராட்சி மன்றங்களுக்குப் போதுமான நிதி இருந்து அந் நிதி மூலம் திரைப்பட அரங்கு கட்டிக் கொள்ள முடியும் என்றால் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. திரைப்பட அரங்கு கட்டுதல், வேறு பல அங்காடிகள் வைத்தல், கடைகள் கட்டுதல் போன்றவற்றிற்கு நிதி வழங்குவதற்குத் தனியாக ஒரு பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு மட்டும் வைத்து அதன் மூலம் பல்வேறு வங்கிகள், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் போன்றவற்றிலிருந்து கடன் வாங்க முடியுமா என்பதுபற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : பொருளாதார வசதி உள்ள பேரூராட்சிகள் இப்படிப்பட்ட திரைப்பட அரங்குகளை அமைக்க முன்வந்தால் அவற்றிற்கு அரசு அனுமதி அளிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : விண்ணப்பித்துக் கொண்டால் அனுமதி அளிக்கலாம். தர்மபுரி, மேட்டுப்பாளையம் நகராட்சி மன்றங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

1972 டிசம்பர் 13]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : அப்படி பேரூராட்சிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுமானால்—நகராட்சி மன்றங்களுக்கு இப்படி நிதிவசதி தருவதற்கு வாரியம் ஆய்ந்து கொண்டிருப்பதால் அந்தமாதிரி ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் அல்லது வேறுபல நிதி ஆதாரமுள்ள ஏஜென்சிகளிடமிருந்து நிதி உதவி பெற பேரூராட்சிகளுக்கு வழிவகை செய்து தர ஆணைப் பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நகராட்சிகளே அல்லல்படும்போது பேரூராட்சிகளால் இயலுமா என்பது ஐயப் பாட்டிற்கு உரிய ஒன்று. நகராட்சிகளுக்கு இத்தகைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. நகராட்சிகளைப் பொறுத்து எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சி வேற்றி பெற்றால் பின்னர் பேரூராட்சிகள்பற்றி கவனிக்க முயற்சி செய்யலாம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : கேளிக்கை வரி மூலம் வசூலிக்கும் பணத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கை வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கமே சினிமாக்கொட்டகைகள் கட்டலாம் என்று டெல்லி அமைச்சர் திரு. குஜரால் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்களே, அந்த யோசனையை நம் அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றி விவரக் குறிப்பு இல்லை; தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. ஏ. க. துரைசாமி : நகராட்சிகளின் நிதிநிலையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த வினா எழுப்பப்படுகிறது. நகராட்சிகளுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை இருப்பதற்குக் காரணம் நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளிகள் காரணமாக அமைகின்றன என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அப்பள்ளிகளை நகராட்சிகளிடமிருந்து எடுத்து அரசே ஏற்று நடத்த முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாக அல்லல்படுகிற நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்வது என்ற கொள்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு இந்த ஆண்டு பத்துப் பள்ளிகள் நகராட்சிகளால் நடத்தப்பட்டவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டு படிப்படியாக நகராட்சிமன்றங்களின் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். எந்தெந்த உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களை நகராட்சி மன்றங்கள் தங்களால் நடத்த முடியும் என்று கருதுகிறதோ அவைகள் மட்டும் அவைகளிடத்தில் விடப்படும்.

[1972 டிசம்பர் 13]

திரு. ந. தருமலிங்கம் : திரைப்படக் கொட்டகைகளை தேசியமயமாக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை:

திரு. கு. காமாட்சி : திருச்சி நகராட்சிக்குச் சொந்தமான தேவர் மன்றம் திருத்தியமைக்கப்பட்டு திரைப்பட அரங்காக மாற்றுவதற்கான அனுமதியைக் கேட்டு அரசுக்கு வந்துள்ளதா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

THIRU K.S. KOTHANDARAMIAH: May I know from the Hon. Minister for Education the amount required for constructing a cinema theatre, not a palatial but simple and useful one?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நகராட்சி மன்றங்கள் திரைப்படக் கொட்டகைகள் கட்டுவது என்றால் ஆடம்பரமான வகையில் கட்டப்படுகிற வகையில் அமையாது: ஓரளவு தேவையை நிறைவேற்றுகிற வகையில், அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் நகராட்சி மன்றத்தின் நிதி வசதியைப் பெருக்குகிற வகையில் அமைய வேண்டுமென்ற கருத்தினை மனதில் கொண்டுதான் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

திரு. குப்பல். கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் : பேரூராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் இவை சொந்தத்தியேட்டர்கள் கட்டிக் கொள்வதில் யாதொரு தடையும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படித் தடை இல்லாதபோது எவ்வளவு பேரூராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் கொட்டகைகள் கட்டியிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் விண்ணப்பித்து அரசாங்கமே அனுமதி பெற்று கட்ட வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. தர்மபுரி, மேட்டுப்பாளையம் நகராட்சி மன்றங்களுக்கு திரைப்பட அரங்குகள் கட்ட அனுமதி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

1972 டிசம்பர் 13]

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை : நிதி வசதியுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அவர்களாகவே முன்வந்து அவர்கள் செமி-பெர்மனன்ட் தியேட்டர்கள் கட்டிக்கொள்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் குறிப்பிட்டது நகராட்சிமன்றங்கள் பற்றி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், பேரூராட்சிகள் பற்றித் தனியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

சமுதாய வளர்ச்சித் துறை சீரமைப்பு.

* 143 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சமுதாய வளர்ச்சி பிளாக் நிர்வாக அமைப்பில் மாற்றங்கள் செய்து, அதிகாரிகளின் பொறுப்புக்களை பிரித்தமைத்து அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளதா ?

(இ) ஆம், எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இப்போருள் பற்றிய, ஊரக வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 3—8—1971 நாளிட்ட 1805 எண் அரசாணையின்படி* 9—2—1972—ஆம் நாளிட்ட 236 எண் அரசாணையின்படி, அவைகளுக்கு வெளியிடப்பட்ட திருத்தங்களுடன், பேரவை முன்னர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இப்போது சமுதாய அமைப்பிற்கும், ரெவின்யூ அமைப்பிற்கும் தொடர்பு இல்லாத, முறையில் இப்போது ஆர்.டி.ஓ. போன்றவர்கள் சமுதாய வளர்ச்சி அமைப்பு போன்றவற்றையும் கவனித்து வருகின்றதை மாற்றி, சமுதாய வளர்ச்சிக்கென தனியாக அலுவலர்களை நியமிக்க அரசு யோசனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் வருவாய்த் துறை பிரிவிற்கும், சமுதாய வளர்ச்சித் துறை பிரிவிற்கும் எந்த முறையில் நிர்வாக

*170-191-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு—1 ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[1972 டிசம்பர் 13]

அமைப்பை மாற்றியமைக்கலாம் என்பதை ஆராயும்படி நிர்வாக சீரமைப்புக்குழு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அறிக்கை விரைவாக கிடைக்கும் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறோம். அதனுடைய அறிக்கை அரசுக்குக் கிடைத்தவுடன், அரசு அதை ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் துறையில் உள்ள ஒன்றியங்களைச் சீரமைக்கும் நிலையில், இப்போது இருக்கும் ஒன்றியங்களில் சிலவற்றில் 60-70 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. சிலவற்றில் 10-15 பஞ்சாயத்துக்கள்தான் இருக்கின்றன, இவைகள் எப்படி இப்படி பிரிக்கப்பட்டன என்பது சந்தேகமாக இருக்கின்றது—ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு எடுத்து எல்லா ஒன்றியங்களையும், ரெவின்யூ வட்டங்கள் ஒரே நிலையில் இருப்பது போல்—40 பஞ்சாயத்துகள் இருக்கும் ஒன்றியங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று ஏதாவது சிறப்புத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதுபற்றியும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் கருத்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவர்கள் இது குறித்தும் ஆராயும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் அறிக்கை கிடைத்த பிறகு, அதன் மீது அரசு ஆராய்ந்து தக்க முடிவினை எடுக்கும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, மக்கள் தொகை பெருக்கத்தை முன்னிட்டும், மத்திய அரசின் உதவியைக் கூடுதலாகப் பெறும் பொருட்டும், தற்போதுள்ள ஒன்றியங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க அரசு ஆவன செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு ஏற்கனவே ஒரு திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு ஒன்றியங்களுக்கும் நிதி உதவி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். எக்காரணத்தைக் கொண்டும், அதன் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்கக் கூடாது என்ற உத்தரவாதத்தின் பேரில்தான் நாம் நிதி உதவி பெற்று வருகிறோம். அதனால் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க முடியாமல் இருக்கிறோம். 1-2 ஆண்டுகளுக்குள் இந்த நிலை சரியாகிவிடும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது. நிர்வாக சீர் அமைப்புக் குழுவும் இது குறித்து ஆராயும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய கருத்து அரசுக்குக் கிடைத்த பிறகு அரசு ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கும்.

1972 டிசம்பர் 13]

Technical Education for Women.

* 144 Q.—THIRU R.R. MUNUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of women students have applied for B.E. course during 1972-73; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) இவ்வாண்டு பொறியியற் கல்லூரிகளில் சேர 33 மாணவிகள் மனுச் செய்தனர். அனைவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் ஏற்கனவே பெண்கள் யாரும் பி.இ. பட்டம் பெற்று இருக்கிறார்களா? அப்படி அவர்கள் பி.இ. பட்டம் பெற்று இருந்தால், எந்தெந்தப் பகுதிகளில் அவர்கள் பொறியாளர்களாக வேலை செய்கிறார்கள் அல்லது பொறியாளர் வேலைக்குச் செல்லாமல் திருமணம் செய்து கொண்டு குடும்பத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று விவரம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கனவே பி. இ. பட்டம் பெற்ற மாணவிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை பார்க்கிறார்களா அல்லது தனியாக இருக்கிறார்களா என்ற விவரக் குறிப்பு இல்லை. அது தனியாகத்தான் ஆராயப்பட வேண்டும்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, இப்போது பெண்கள் பி.இ. பட்டம் படிக்க மிகவும் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்லூரிகளில் உணவு விடுதி இல்லாததால் அவர்கள் வருவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். விடுதி தனியே கட்டித் தர அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றிய விண்ணப்பம் வருமானால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, இப்போது தமிழ்நாட்டில் எத்தனை பெண்கள் பி.இ. படித்து பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1972 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதற்கு முன்பு எத்தனை பேர் படித்து இருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் இல்லை. இந்த ஆண்டு 33 பேர் விண்ணப்பம் செய்தார்கள். 33 பேரும் முதல் ஆண்டு பொறியியல் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, பி.இ. படித்த பெண்கள் நல்ல முறையில் பணிபுரிகிறார்கள். வீட்டு வசதி வாரியத்தில் கூட ஜார்ஜ் என்ற அம்மையார் நல்ல முறையில் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். பெண்கள் குறைவான அளவில் படிப்பதால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தரவும் அரசு முன் வருமா? எல்.சி.இ. போன்ற படிப்பு படித்த பெண்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அரசு உதவி செய்ய முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த ஆண்டு 33 பேர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு இவ்வளவு பேர் சேர்க்கப்படவில்லை. அவர்களின் தகுதி, நிலைமைகளுக்கேற்ப வேலை வாய்ப்புத் தருவதில் மற்றவர்களுக்கு எப்படித் தரப்படுகிறதோ அந்த முறையில் அரசு கவனிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K.S. KOTHANDARAMIAH : Sir, already there are hundreds of engineers who do not have opportunities of joining departments. Now we are admitting women candidates also. May I know whether the Government would consider the employment opportunities for these candidates before giving admission to these women?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 2-3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் படித்த பொறியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைப்பதில் சிரமம் இருந்தது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கியதற்குப் பின்னாலே இப்போது அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. அதைத் தவிர, வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு நிதி உதவி செய்யும் அடிப்படையில் 2-3 பொறியாளர்கள் சேர்ந்து ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் சலுகை கொடுத்து இருக்கிறோம். அதைத் தவிர பெரிய தொழிற்சாலைகளில் இரண்டாண்டு காலம் அப்பிரண்டிஸ் என்ற முறையில் பணியாற்றுவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்தத் துறையில் நெருக்கடி இல்லை.

1972 டிசம்பர் 13]

* 145 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether B.Com. Degree Course is to be introduced in Government Polytechnics in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) தற்போது மகளிர் பஸ்தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்களில் மூன்று ஆண்டு படிப்பு கொண்ட வணிக இயல் பட்டயப் படிப்பு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தொடர்ந்து ஒரு ஆண்டு பி.காம். பட்டயப் படிப்பு நடத்தப்படுவது பற்றி பரிசீலிக்கப்படுகிறது.

செவிலியர் பயிற்சி.

* 146 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1971-ஆம் ஆண்டு, சென்னையில் நர்சு பயிற்சிக்காக சேர்க்கப்பட்ட பெண்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) ஆண்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) அவர்கள் அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) 65.

(இ) ஒருவருமில்லை.

(உ) அவர்களது பயிற்சிக் காலம் இன்னும் முடியவில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இப்போது கிராமப் புறங்களில் அல்லது தாலுக்கா தலைநகரில் உள்ள ஓராஸ்பிடல்களில் போதிய நர்ஸ் வசதியில்லை, குறைவாக இருக்கிறது என்று அறியப் படுகிறது. அதற்காக இன்னும் அதிகமான பெண் நர்ஸ்கள் சேர்க்க வசதி செய்யப்படுமா? ஆண்கள் நர்ஸ் பதவிக்குச் சேர்க்கப் படுவதில்லை என்பதற்கான காரணத்தையும் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, செவிலியர் களாக பணியாற்றுவதற்குப் பெண்கள் தான் அதிகமான சிறப்புத் தகுதியை இயல்பாகப் பெற்று இருக்கிறார்கள். செவிலியர்களாகப்

[1972 டிசம்பர் 13]

பணியாற்றுவதற்குரிய அந்தச் சிறப்பு இயல்பு ஆண்களிடத்தில் அவ்வளவாக இல்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். ஆகவே, சில ஆண்டுகளாக ஆண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. பயிற்சி பெற்ற பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இல்லை. ஏறத்தாழ 500 பேர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இப்போது வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி களை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, பயிற்சி பெறுவோரின் எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : தலைவரவர்களே, 1971-ல் பயிற்சி பெற்ற பல பேர் வேலையில்லாமல் இருப்பதால், அந்தத் துறையில் பயிற்சி தருவதை ஒத்தி வைக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, சிலவிதமான பயிற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். அதே நேரத்தில் அதிகமான பேர்கள் வேலையில் இல்லாமல் இருக்கும் நிலையையும் உண்டாக்கக் கூடாது. எனவே தான் ஏறத்தாழ சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 200 பேர் பயிற்சி பெற்று வந்தார்கள். அதை 125 ஆகக் குறைத்து இப்போது பயிற்சி தரப்பட்டு வருகிறது. பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் பயிற்சியின் போதே பணியாற்றுகிற வாய்ப்பு இருப்பதால்—கல்லூரிகளில், மருத்துவமனைகளில்—பயிற்சியும் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பயிற்சி 3½ ஆண்டுக் காலம் தரப் படுகிறது. இந்தப் பயிற்சியின் விளைவாக அவர்களுக்கும், அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அந்தப் பணிக்கும் உதவிகரமாக இருக்கிறது.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மருத்துவ மனைகளில் செவிலியர்களின் எண்ணிக்கை போதாது என்று சொல்லப் படுகிறதே, அதை அதிகப்படுத்தும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு மருத்துவ மனையிலும் எந்த அளவுக்கு அவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அவ்வப்போது செய்யப் பட்டு வருகிறது.

Conservancy work at Madras.

* 147 Q.—**THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether bullock carts used for conservancy work at Madras are to be given up; and

(b) if so, the details thereof?

1972 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) மாட்டுவண்டிகளுக்குப் பதிலாக மோட்டார் வாகனங்களை உபயோகப்படுத்தும் பெரிய அளவிலான ஒரு திட்டம் மாநகராட்சியின் தீவிர பரிசீலனையில் உள்ளது.

New protein-rich infant food.

*148 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that protein-rich infant food has been developed at the Institute of Rural Health and Family Planning at Gandhigram in Madurai district; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) காந்தி கிராமத்தில் உள்ள கிராம நலம் மற்றும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிறுவனம், வறுத்த கம்பு மாவு, வறுத்த பச்சை பருப்பு மாவு, வறுத்த கடலை பின்னாக்கு மாவு, மூன்றையும், வெல்லத்துடன் கலந்து வினீப்புட் (Warifood) என்ற பெயரில் குழந்தைகளுக்கான புதிய உணவு ஒன்றை கண்டு பிடித்திருக்கின்றது.

Physiotherapist Course

*149 Q.—THIRU D.S.A. SIVAPRAGASAM: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether applications were invited for admission to the Physiotherapist Course in the Madras Medical College this year?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆம்.

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : இந்தப் பயிற்சிக்கான விண்ணப்பங்களுக்கு எந்தெந்தப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்யப் பட்டது? எவ்வளவு பேர்கள் விண்ணப்பம் செய்தார்கள்? எத்தனை பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் 6—5—72 அன்றும், மெயில் பத்திரிகையில் 4—5—72 அன்றும், அரசாங்கத்தினுடைய தமிழரசு ஏட்டில் 15—5—72

[1972 டிசம்பர் 13]

அன்றும் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. 175 பேர்கள் விண்ணப்பிப்பார்தலைப் பெற்றார்கள். 76 விண்ணப்பத் தாள்கள் இலாக்கா விற்குக் கிடைத்தன. 58 பேர்கள் அந்த விண்ணப்பதாரர்களில் தகுதி உடையவர்களாக இருந்தார்கள். 10 இடங்களுக்கு ஸ்டைப்பெண்டு உண்டு. அந்த 10 இடங்களுக்கு இந்த விண்ணப்பம் செய்தவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் செயற்கை முறை கருத்தரிப்பு வசதிகள்.

* 150 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 22—4—71-ல் நடந்த வட ஆர்க்காடு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் செயற்கை முறையில் கால்நடைகள் கருத்தரிக்கும் வசதியை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் அரசு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று தீர்மானித்து அரசை கோரியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) செயற்கை முறை கருத்தரிப்பு வசதிகள், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய தற்போதுள்ள நிதி நிலைமையில் இயலவில்லை. என்றாலும், முன்னாள் மையக் கிராமத் திட்டங்கள் கால்நடை அபிவிருத்தி தீவிரத் திட்டங்கள், நகர்புறச் செயற்கை முறை கருத்தரிப்பு நிலையங்கள் முதலியன செயலாற்றி வந்த இடங்களிலிருந்து செயற்கை முறை கருத்தரிப்பு வசதிகள் அனைத்தும் தொடர்ந்து செயலாற்றப் படுகின்றன. அவற்றின் அருகாமையில் உள்ள மருத்துவ மனைகளுக்கும் இந்த வசதி, விந்து இருப்புச் சாதனங்கள் முதலியவற்றைப் பொறுத்து விரிவாக்கப் பெற்றுள்ளன. செயற்கை முறைக் கருவூட்டல் வசதி செய்து கொடுக்கப் பெறாத மருத்துவ மனைகள் சிலவற்றில், இயற்கை பொலிவுக்காக காளைகள் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவைகள் எந்த அளவிற்குப் பொது மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தேவைக் கேற்ப இவ் வசதிகள் விரிவாக்கப்படும். இந்த விவரங்கள் வட ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு வளர்ச்சி மன்றக் குழுவின் தகவலுக்காக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1972 டிசம்பர் 13]

திரு. கே. எ. வகாப் : கால்நடைகளுக்குச் செயற்கை முறையில் கருத்தறிக்கும் முறையானது அவ்வளவு வெற்றிகரமாக செயல்படவில்லை என்பது உண்மையா? அப்படியிருந்தால், இயற்கை முறையில் கருத்தறிக்கும் முறையைக் கைக்கொண்டு, இதைக் கைவிட அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த முறையைப்பற்றி இந்த அவையிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மேல் நாட்டு உயர்ந்த காளைகள், ஜெர்ஸி போன்ற இனக் காளைகள் கொண்டுவரப்பட்டு, அவைகளுடைய விந்து மூலம் செயற்கை முறையில் கருத்தறிக்க பல பசுக்கள் உட்படுவதற்குப் வாய்ப்புத் தரக் கூடிய முறை இருக்கிறது. இயற்கை முறையில் பல என்ற எண்ணிக்கை ஒரு சில என்பதாகக் குறையும். இயற்கை முறையில் கருத்தறிக்கும் முறையினால் ஏராளமான பசுக்களுக்கு உயர்இனக் கன்றுகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இல்லை. எனவேதான் செயற்கை முறையில் கருத்தறிக்கும் முறை மேல்நாடுகளில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த முறையில் சில நேரங்களில் அதனுடைய பலன் கிடைப்பதில்லை. மறுபடியும் பசுவுக்கு எப்பொழுது வாய்ப்பு கிடைக்கிறதோ, அப்பொழுது செயற்கை முறையைக் கையாண்டு கருத்தறிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவற்றை இந்தத் துறையில் உள்ள மருத்துவர்கள் கவனித்து வருகிறார்கள்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : செயற்கை முறையில் கருத்தறிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்ற நேரத்தில் உயர்ந்த ரகக் கால்நடைகள் போன்ற முர்ரா போன்றவைகளின் விந்து போதிய அளவு கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் போக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : எந்த அளவுக்கு முர்ரா எருமைகளும், அதைப்போல சிந்தி அல்லது ஜெர்ஸி போன்ற உயர்ந்த இன காளைகளும் கிடைக்கின்றனவோ அந்த அளவுக்கு அதனுடைய விந்துவைப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, கலப்பு இன முறையை வளர்ப்பதற்கு, உயர் இனக் கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எந்த ஒரு பகுதியிலே போதுமான அளவுக்கு கிடைப்பதில்லை என்று தெரிந்தாலும், அங்கு கிடைக்கச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முடிந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது.

[1972 டிசம்பர் 13]

திரு. என். கிட்டப்பா : செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்க வைக்கக் கூடிய இந்த முறை கால்நடைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று மொத்தமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது ஆடுகளுக்கும் பொருந்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆடுகளுக்கு இந்த முறை இதுவரையில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனாலும் மேல் நாட்டு இன ஆடுகள் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு, அந்த ஆடுகளோடு சேர்ந்து நம்முடைய நாட்டு ஆடுகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான முறையில் கூட்டுப் கலப்பு இனங்கள் பெருக்கப்பட்டு வருகின்றன. அப்படிப் பெருக்கப்பட்டு வருவது பெரும்பாலும் அரசாங்கப் பண்ணைகளில் தான் நடைபெற்று வருகிறது.

Plantation Labour Advisory Committee.

* 151 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have reconstituted the plantations Labour Advisory Committee; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) & (இ) விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசனக் காலனிகளுக்கு நீர் வழங்கல்

*152. வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) எல்லாபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஆய்வு செய்யப்பட்டு தற்போது முடிக்கப்பெறாமல் இருக்கும் அரிசனக் காலனிகளின் குடிநீர்த் திட்டங்கள் எவை எவை?

(இ) இவை எப்போது நிறைவடையும்?

*192-194ம் பக்கங்களில் இணைப்பு—2 ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1972 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) நடப்பு ஆண்டில் (1972-73) அடியிற் கண்ட 6 அரிசனக் காலனிகளுக்குக் குடிநீர் வசதியளிக்க வேலைகள் தொடங்கப்பட்டன:—

விபரம்.	மதிப்பீடு ரூபாய்.
1. இலச்சிவாக்கம் அரிசன காலனிக்குப் பாதுகாக்கப் பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்	9,500
2. வடமதுரை அரிசன காலனிக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்	10,000
3. தொழுவேடு அரிசன காலனிக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்	10,000
4. கோட்டைக்குப்பம் அரிசன காலனிக்குக் குழாய் கிணறு அமைக்கும் திட்டம்	4,500
5. கிளாம்பாக்கம் அரிசன காலனிக்குக் குழாய் கிணறு அமைக்கும் திட்டம்	4,000
6. பாலவாக்கம் அரிசன காலனிக்குக் குடிநீர்க்கிணறு ஆழப்படுத்தும் திட்டமும் அதற்கு மேடை கட்டும் திட்டமும்	2,500
மொத்தம் ...	40,500

(இ) மேற்கண்ட வேலைகள் 3 மாதத்திற்குள் முடிவடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த இந்த 6 திட்டங்களும் ஏறக்குறைய 3 ஆண்டுகள் ஆய்வினா இருந்தன. இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இருந்தாலும் உண்மையாக அங்கே வேலைகள் இன்னும் தொடங்கப்பெறா நிலைமை உள்ளது. ஆகவே, இதற்குரிய அதிகாரிகளை அதிகமாக ஆக்கி, அந்த வேலைகளை இந்த ஆண்டிலேயே முடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[1972 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கிணறு வெட்டும் பணியை நலத்துறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செயல்படுத்துகின்றன. அவர்கள்தான் இந்தப் பணிகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள். நலத் துறையின்மூலம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, பணம் கொடுக்கப்பட்டு, வேலைகளை அவர்கள் செய்து முடிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அங்கிருக்கிற அதிகாரிகளைக் கண்டு விரைவிலே இதைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவார்களேயானால், விரைவிலே செய்து முடிக்கலாம்.

திரு. ச. அ. சின்னராசு : எல்லா ஊர்களுக்கும் மின்னொளி வழங்குவதற்குத் திட்டம் உள்ளதைப்போல, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் எல்லா அரிசன காலனிகளுக்கும் குறிப்பிட்ட வருஷத்திற்குள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நேற்றைய முன்தினம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது விரைவிலே அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் அரிசன காலனிகளுக்கு மாத்திரம் அல்ல, பொதுவாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் கொடுக்கின்ற திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கான ஒரு வரைவுத் திட்டம் இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : இந்த மாவட்டத்தில், ஏராளமான அரிசன காலனிகளில், அதிகமாக அரிசன மக்கள் தொகை இருக்கிற காலனிகளில் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. அவைகளை ஆய்வு செய்வதற்குக்கூட நலத் துறையில் அதிகாரிகள் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, டிஸ்டிரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீசருக்குத் துணையாக இந்தப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்கு இன்னும் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதற்கான திட்டம் இந்த அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இந்தக் குடிநீர் வழங்குகின்ற திட்டத்தின்கீழ் நலத் துறையிலே கிணறு வெட்டுகின்ற அல்லது ஆழப்படுத்துகின்ற அந்த வேலையைச் செய்வது கிடையாது. நலத்துறைக்குப் பணம் ஒதுக்குகின்ற பொறுப்புதான் இருக்கிறது. எனவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அந்த வேலைகளைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். தாமதம் அங்கேதான் ஏற்படுகிறது. எனவே,

1972 டிசம்பர் 13]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

நலத் துறையில் அதிகாரிகளை நியமிக்கும் பொறுப்புதான் எனக்கு இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் அந்த வேலைகளை விரைவுபடுத்துவதற்கு நலத்துறை அதிகாரிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி உறுப்பினர் அவர்களும் அந்த வேலைகளை விரைவுபடுத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டால், வேலைகள் விரைவிலே முடியும். நான் கூறிய ஆறு இடங்களிலும் மூன்று மாத காலத்தில் அந்த வேலைகள் முடிந்துவிடும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMAIAH : Sir, there are a large number of villages where drinking water wells are required for Harijans. The Panchayat Unions are not able to provide them in a quick manner. Our Government have taken extraordinary measures to extend electricity to all the villages within a specified time by spending a lot of money. Similarly, may I know from the Hon. Minister, whether there is any scheme with the Government to dig wells for the Harijans in all the villages in the State within a specified time?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட ஆலோசனையும் நலத் துறையில் இருக்கிறது. இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. முடிவு எடுக்கப்பட்டு விட்டால் நலத் துறை இதற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு, அப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்து முடிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : வருகின்ற மனுக்களை எடுத்துக்கொண்டு போய் பரிசீலிப்பதற்கு சூப்பர்வைஸர்கள் என்று சொல்கிறார்களே அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள்கூட அங்கே இல்லை. இவர்களை அதிகப் படுத்துகிற செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிற நேரத்தில், வெல்பேர் ஆபீஸர்ஸ் பணம் கொடுத்துவிட்டாலும், அந்த வேலைகளையெல்லாம் ஊராட்சி மன்றங்கள்தான், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தான் நிறைவேற்றுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சில இடங்களில் சரியாக அவை நிறைவேற்றப் படவில்லை. அந்த வெல்பேர் ஆபீசர்களின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் இதைக் கொண்டுவர முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அதைச் சற்று முன்னால் கூட எடுத்துச் சொன்னேன். தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. தவறுகள்கூட பல இடங்களில் ஏற்படுகின்றன. அரிசன காலனிகளை

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1972 டிசம்பர் 13]

விட்டுவிட்டு, வேறு இடங்களிலே கிணறுகளை வெட்டிவிடுகிறார்கள். அதற்குப் பணம் ஒதுக்குகின்ற வாய்ப்பு இந்த அரிசன நலத் துறையிலே இருக்கிறது. அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது அவைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்று. அரிசன நலத் துறையே அரிசன காலனிகளில் நேரிடையாகக் கிணறு வெட்ட வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவது நலமாக இருக்கும்.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் எந்தெந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள அரிசனக் காலனிக் கிணறுகளை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது? இன்னும் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எத்தனை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இருக்கின்ற நிதி நிலைமையைப் பொறுத்து எல்லாவற்றையும் உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நலத்துறை மூலமாகக் கிணறு தோண்டுவதற்கும், சாலைகள் போடுவதற்கும், மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, அரிசன காலனிகள் இருக்கின்ற பகுதிகளில் இப் பணிகளைத் துவக்குவதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் அளிக்கும் மானியம் போக மீதப் பணத்தை ஆங்காங்கே இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியங்களே ஒதுக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அரிசன காலனிகளுக்கு ரோடுகள் போடுவதிலும், கிணறுகள் வெட்டுவதிலும் தடை ஏதும் இல்லை.

* 153 Q.—**THIRU N. K. PALANISWAMY :** Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state whether the Government have approved a scheme during 1970-71 to dig 7 new drinking water wells for Harijans in Chennimalai Firka of Erode taluk?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வி எண் 154 **மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களின் வேண்டுகோளிற் கிணங்க தள்ளிப்போடப்பட்டுள்ளது.**

1972 டிசம்பர் 13]

Nylon Project.

* 155. Q.—THIRU N. V. GURUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to establish a Nylon Project in the Vaigai Dam area in Madurai district; and

(b) if so, when it will be implemented?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் நிறுவக் கருதியுள்ள நைலான் தொழிற்சாலை மதுரை மாவட்டத்தில் தேவையான அளவு தண்ணீர், மின்சாரவசதி, போக்குவரத்து வசதியுள்ள தகுதிவாய்ந்ததொரு இடத்தில் அமைக்கப்படும்.

(இ) இத்தொழிற்சாலை 1975-ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று தற்போதைக்கு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

* 156 வினா : திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 1971-72 நிதியாண்டிலும், 1972-73 நிதியாண்டில் இதுவரையிலும் புதிதாக எத்தனை கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) அதே கால அளவில் எத்தனை சங்கங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) 1971-72-வது நிதியாண்டில் ஒரு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1972-73-வது நிதியாண்டில் ஒன்றுமில்லை.

(இ) 1971-72-வது நிதியாண்டில் ஒரு சங்கம் மூடப்பட்டது. 1972-73-வது நிதியாண்டில் ஒன்றுமில்லை.

[1972 டிசம்பர் 13]

Working conditions of handloom workers.

* 157. Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Santhanam Committee constituted to enquire into the conditions of the handloom workers have submitted its report; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, விரைவாக அறிக்கை பெற ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? இன்னும் எவ்வளவு நாட்களில் அறிக்கையை அனுப்புவார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இன்னும் சில மாதங்களில் அறிக்கை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Lands around Alangulam Cement Factory.

*158. Q.—THIRU K. SUPPU: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the lands around the Tamil Nadu Cements, Alangulam have been affected by the smoke produced by the factory; and

(b) if so, the steps taken by the Government to help the affected land owners?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 159-ம், 160-ம் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க தள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக் குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1972 டிசம்பர் 13] [Mr. Deputy Speaker]

(2) அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றம் பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு அனுப்பியுள்ள நோட்டீஸ்குறித்து.

MR. DEPUTY SPEAKER: I have to inform Hon. Members that I have been served with a notice by the High Court of Tamil Nadu in Writ Petition No. 3137 of 1972 and W.M.P. No. 4711 of 1972 in Thiru K. A. Mathialagan vs. the Deputy Speaker and others.

Article 212 of the Constitution states as follows :—

(1) The validity of any proceedings in the Legislature of a State shall not be called in question on the ground of any alleged irregularity of procedure.

(2) No officer or member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under this Constitution for regulating procedure or the conduct of business, or for maintaining order, in the Legislature shall be subject to the jurisdiction of any court in respect of the exercise by him of those powers.

The Legislature, the Judiciary and the Executive are the three limbs of the Constitution and the three organs of the State. The Judiciary and the Legislature are each sovereign and supreme in their respective spheres. Each must have complete confidence in the other to function properly and must treat the other with due respect. Doubtless this House holds the Judiciary in the highest esteem with great respect and affirms its great faith and confidence in the independence and impartiality of the Judiciary.

With due respect to the Judiciary, I feel, that in view of the provisions in Article 212, I cannot be and I do not propose to be subjected to the authority of any Court in the exercise of my powers and in the performance of my functions. (Cheers)

(3) புயல் சேதங்களைப்பற்றிய விவரங்களை அளிக்குமாறு உறுப்பினர்களுக்கு முதலமைச்சரின் வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தங்கள் வாயிலாக ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஏற்பட்ட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 13]

பெரும் மழையினாலும் காற்றினாலும் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபற்றிய விபரங்களை எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே நான் எடுத்துக்கூறி, அதுசம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்டுள்ள சில நடவடிக்கைகளையும் கூறினேன். மேலும் இதுபற்றிய முழு விபரங்களையும் அறிவதற்காக வருகிற 19-ம் தேதி காலை 10 மணிக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டம் ஒன்றை சென்னையில் கூட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நானும் மற்ற அமைச்சர்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு, கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளவும், எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய முடிவினை ஆராயவும் இருக்கிறோம். அதனால் எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் அவரவர்களுடைய தொகுதியில் ஏற்பட்டுள்ள சேதங்களைப்பற்றித் தகவல் சேகரித்துத் தலைமைச் செயலகத்திலுள்ள தலைமைச் செயலாளர் அவர்களுக்கோ அல்லது முதலமைச்சர் அலுவலகத்திற்கோ அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று அனைவரையும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/72).

* மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

நகராட்சிப் பணியாளர்களின் வகைப்பாடு, பணிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளும் முறைகள், பணி நிபந்தனைகள், சம்பளம், படிகள், பணியாளர்களின் ஒழுக்கம், நடத்தை ஆகியவற்றை முறைப்படுத்துவது குறித்து தமிழ்நாடு 1920-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள்

* 5—12—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 77-ஏ, பிரிவின்கீழ் பிறப்பிக்கப்படவிருக்கும் வரைவு விதிகள் மேற்படிச் சட்டத்தின் 305-ஏ பிரிவின்கீழ் மாற்றத்துடனே மாற்றமின்றியோ சட்ட மன்றம் ஒப்புதல் வழங்குவதற்காக இரு அவைகளின் முன்பும் இன்றைய நிலையில் வைக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட பின்னரே இவ்விதிகள் பிறப்பிக்கப்படலாம். இச்சட்டத்தின்கீழ் வகுக்கப்படும் ஏனைய விதிகளுக்கு இச்சட்டத்தின் 304-வது பிரிவின்கீழ் சட்டமன்றத்தின் இரு அவைகளின் பின் ஒப்புதல் வேண்டப்படுகிறது. அரசுப் பணியாளர் தொடர்பான விதிகள் திருத்தப்படும் போதெல்லாம், நகராட்சிப் பணியாளர் தொடர்பான விதிகளும் திருத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். எனவே, நகராட்சிப் பணியாளர் தொடர்பான விதிகள் அடிக்கடி திருத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது. இத் திருத்தம் வாலாயமான திருத்தமாயிருப்பினும், அதற்கு 305-ஏ பிரிவில் கொடுத்துள்ள விரிவான நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது. நகராட்சிப் பணியாளர்களின் நலனைக் கருதி இத் திருத்தம் கூடிய விரைவில் செய்யப்பட வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதப்பட்டுள்ளதால், சட்டத்தின் 305-ஏ பிரிவில் கொடுத்துள்ள விரிவான நடைமுறையைக் கைவிட்டுவிட்டு 304-வது பிரிவில் கொடுத்துள்ள நடைமுறையைப் பின்பற்ற அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மேற்கண்ட நோக்கத்திற்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க இச்சட்ட வரைவு விழைகிறது.

இச்சட்ட வரைவினை இம்மாமன்றம் ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

* 5—12—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[1972 டிசம்பர் 13]

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/72) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறேன்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) 1972-ம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/72).

* மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி மதுரை மாநகராட்சி, (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) 5-வது பிரிவில் விதிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தில் நூற்று இருபது உறுப்பினர்கள் உள்ளனர் என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவர். மாநகரம் நூற்று இருபது டிவிஷன்களாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 45-வது பிரிவு வகைசெய்கிறது. சென்னை மாநகரின் நகராட்சிக் காரியங்களுக்காக மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 6-வது பிரிவின் கீழ் வட்டம் (Circle) என்பது சென்னை மாநகரத்திலுள்ள

* 6—12—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 டிசம்பர் 13]

தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையை ஒட்டி வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்களுக்கு முன்னர் சென்னை மாநகரில் சட்ட மன்றப் பேரவைத் தொகுதிகள் 10 மட்டுமே இருந்தன. அந்த வகையில் 10 வட்டங்களும், ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் 10 டிவிஷன்கள் வீதம் 100 டிவிஷன்கள் இருந்தன. தேர்தல் தொகுதிகள் எல்லை வகுக்கும் ஆணைக்குழு வால் தொகுதிகள் வரையறுக்கப்பட்டதன் விளைவாக சென்னை மாநகருக்கான சட்டப்பேரவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை 10-லிருந்து 12 ஆக உயர்ந்தது. எனவே, 1967-ல் மூலச் சட்டத்தைத் திருத்தி தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு 7-வது சட்டத்தின் வாயிலாக டிவிஷன்களின் எண்ணிக்கை 120 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 5-வது பிரிவால் வரையறுக்கப்பட்ட மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையும் 120 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. தற்போது சென்னை மாநகரில் 12 வட்டங்களும் 120 டிவிஷன்களும் உள்ளன. தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு 22-வது சட்டத்தால், வட்டம், மத்தியக் குழுக்கள் இவற்றிற்குப் பதிலாக அவ்வச் செயல்களுக்கான குழுக்களை (Functional Committee) அமைத்துக் கொண்டதன் மூலம் சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாக அமைப்பு மாற்றப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் தற்போது தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றி பின்வரும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளது:—

(i) வட்டங்கள் நீக்கப்பட வேண்டும். சட்டமன்றப் பேரவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கைக்கு நிகராக வட்டங்கள் அமைக்கும் கொள்கையும் கைவிடப்பட வேண்டும்.

(ii) மாநகராட்சி டிவிஷன்களின் எண்ணிக்கை 120-லிருந்து 150-ஆக உயர்த்தப்பட வேண்டும். அரசு மேற்சொன்ன கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டத்திலுமுள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு சீராக இருக்குமாறு செய்வதற்காக பெரும்பாலும் மாநகராட்சி டிவிஷன்கள் அனைத்தின் எல்லைகளையும் மாற்றியமைப்பது அவசியமெனக் கருதப்படுவதால், அதற்கிணங்கச் சட்டத்தைத் திருத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதன் விளைவாக மாநகராட்சி மன்றத்திலுள்ள அரிசனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை 6-லிருந்து 8 ஆக உயர்த்தவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் மாநகராட்சிக் கூட்டத்துக்கான குறைவெண் 33 என்றிருப்பதை 50 ஆக உயர்த்தவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 டிசம்பர் 13]

1919-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 4/1919) 6-டி பிரிவைச் சேர்ந்த (2) (டி) உட்பிரிவும், 1971-ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 15/1971) 9-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (3) (டி) உட்பிரிவும், மாநகராட்சியின் கணக்குகள்குறித்த நிலைக்குழு நகராட்சி சொத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள இழப்பெதுவும் அல்லது காலப்போக்கில் ஏற்படும் மதிப்புக் குறைவு எதுவும் மீட்க முடியாதது என்று அக்குழு கருதினால் அத்தொகையை மட்டும் கணக்கிலிருந்து நீக்கி விட கணக்குகள் நிலைக்குழுவுக்கு அதிகாரமளிக்கின்றன. சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இதற்குத் தொகை வரம்பு ஏதும் இல்லை. ஆனால், மதுரை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தமட்டில், ரூ. 1,000 வரைக்கும் மட்டுமே இவ்வாறு நீக்கலாமென இவ்வதிகாரத் திற்கு வரம்பு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநகராட்சிக்குச் சேர வேண்டிய ஏதாவது வரி, கட்டணம் அல்லது ஒப்பந்தமொன்றின்கீழ் அல்லது பிறவகையில் மாநகராட்சிக்குச் சேர வேண்டிய ஏனைய தொகை அல்லது அவை தொடர்பாகச் செலுத்தத்தக்க ஏதாவது தொகை வசூலிக்கப்படவியலாததென்று மேற்சொன்ன குழுவுக்குத் தோன்றினால், அவற்றைக் கணக்கிலிருந்து நீக்கிவிட மேற்சொன்ன விதித்துறைகள் அக்குழுவுக்கு அதிகாரமளிக்கவில்லையாதலால், தமிழ் நாடு 1919-ஆம் ஆண்டு 4-வது சட்டத்தையும், தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு 15-வது சட்டத்தையும், தமிழ்நாடு 1920-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தில் (தமிழ்நாடு சட்டம் எண் 5/1920) அடங்கியுள்ள விதித்துறைகளையொட்டி அவற்றிற்கினங்க திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இச்சட்ட முன்வடிவு மேற்சொன்ன முடிவுகளுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க விழைகிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வைக்குமாறு பேரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 1972-ம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை வரவேற்கிற முகத்தான் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

1972 டிசம்பர் 13]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

இந்த நாட்டிலே நடைபெறுகிற தமிழக அரசு, ஜனநாயக முறையில் நடக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பது இந்த ஒரு சட்டம். ஒரு காலத்தில் சென்னை மாநகராட்சி உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை நூறு ஆக இருந்தது. இன்றையதினம் மாநகராட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்கள் மிகவும் விரிவு அடைந்திருக்கின்றன. விரிவு அடைந்திருப்பதற்கு ஏற்றவகையில் பல பணிகளும் செய்யப்பட வேண்டியதாக இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அங்கங்கே பல குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடும். அந்தக் குறைபாடுகள் அகற்றப்பட வேண்டுமென்றால் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அவ்வப்போது அதை மாநகராட்சி மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தாக வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு உறுப்பினருடைய ஏரியா மிகவும் விரிந்ததாக இருக்குமானால் அதை அவரால் அடிக்கடி பார்க்க முடியாது போகலாம். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைக்கேற்ப மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை 120-ல் இருந்து, 150 ஆக உயர்த்த அரசு இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருப்பதற்கு நான் என் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குச் சட்ட மன்றத் தொகுதிக்கேற்ப மாநகராட்சி வார்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 120 மாநகராட்சி இடங்கள் 150 ஆக ஆகிறபோது சட்டமன்றத் தொகுதி எண்கள் அதிகரிக்கக்கூடும். ஆனால் குடும்பக் கட்டுப்பாடு காரணமாக மக்கள் தொகை குறைவதன்மூலம் சட்ட மன்றத் தொகுதி எண்ணிக்கை குறைந்துவிடக்கூடிய அபாயம் ஏற்படா திருக்கவும் வேண்டும். இப்படிப் பாராளுமன்றத் தொகுதி எப்படி ஆகுமோ என்று இருக்கிற நிலையில் ஜனநாயகத்தில் மிக்க நம்பிக்கை கொண்டு செயலாற்றி வருகிற நம் அரசு மாநகராட்சியின் எண்ணிக்கையை 150 ஆக உயர்த்தியிருப்பது மிகமிகப் பாராட்டத் தக்கதாகும். அதோடு எந்தக் கொள்கைக்காகத் தமிழக அரசு இயங்கிக்கொண்டு வருகிறதோ அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான இடத்தை 12 இல் இருந்து 15 ஆக உயர்த்திருப்பதையும் நான் மிகமிகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமமானமாக வாழ்வோம் என்று பேசப்படுகிற இந்த நாளுக்கேற்றற்போல அவர்களுக்கும் நல்ல சந்தர்ப்பம் கொடுக்க முன்வந்திருப்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. வகாப் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்றுக் கூறியிருப்பதற்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

138 1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 48/72)

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 டிசம்பர் 13]

அவையின் கவனத்திற்கு ஒரே ஒரு குறிப்பைமட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநகராட்சி உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 120-ல் இருந்து 150 ஆக உயர்வதற்கு நிர்வாகத்தைப் பரவலாகவும், விரிவாகவும், எளிமையாகவும் செய்கிறோம் என்பதுதான் பயன். இதன் காரணமாகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை மாநகராட்சிக்குள் பத்தில் இருந்து 15 ஆகிவிட்டது என்று பொருள் படாது. சட்டமன்றத் தொகுதி நிர்ணயிப்பதற்காக மத்திய அரசு ஒரு குழு அமைக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவினால்தான் சட்டமன்ற இடங்கள் நிர்ணயிக்கப்படும். பாராளுமன்றத்தின் எண்ணிக்கை வரையறுக்கப்பட்ட ஒன்று. ஒரு பாராளுமன்றத் தொகுதியில் ஐந்து, ஆறு, எட்டு, ஒன்பது சட்டமன்றத் தொகுதிகள்கூட இருக்கலாம்.

இங்கே நாம் கொண்டுவந்திருப்பது முன்னே சட்டமன்றத் தொகுதிக்கு ஏற்றாற்போல மாநகராட்சி மன்ற வார்டுகள் பிரிக்கப் பட்டிருந்தன. மாநகராட்சி மன்ற வார்டுக்கும் சட்டமன்றத் தொகுதிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. மாநகராட்சி மன்ற விரிவுக்கு ஏற்றாற்போல வார்டுகளைப் பிரித்து, 120 உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை 150 ஆக உயர்த்தவே இந்த சட்டமுன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 11 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

(திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட

முன் வடிவு எண் 41/72)

[1972 டிசம்பர் 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் . தலைவரவர்களே, 1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 48/72) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன் "

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) 1972-ம் ஆண்டு, மேட்டூர் நகரியம், குற்றாலம் நகரியம், மற்றும் பவானி சாகர் நகரியம் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/72).

* மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் மேட்டூர் நகரியம், குற்றாலம் நகரியம், மற்றும் பவானிசாகர் நகரியம் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 49/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிகிறேன்.

நகரியங்களை நிர்வகிப்பதற்காக அமைக்கப்படும் நகரியக் குழுக்களில் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் லோக் சபை உறுப்பினருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று துணைச் சட்டக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. அரசு மேற்சொன்ன பரிவுரையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. அதற்கிணங்க, தமிழ்நாடு 1920-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 1940-ஆம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 11/1940) 1954-ஆம் ஆண்டு குற்றாலம் நகரியச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 16/1954) 1954-ஆம் ஆண்டு பவானிசாகர் நகரியச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 25/1954) ஆகிய சட்டங்களைத் திருத்த முடிவு செய்தது.

நகரியக் குழு உறுப்பினர்கள் நகரியக் குழுவில் தாம் அவ்வாறு உறுப்பினர்களாக இருப்பதனாலேயே சட்டப் பேரவை அல்லது சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு

* 7—12—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பவானி சாகர் நகரியம் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 49/72)

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அல்லது அவ்வாறு உறுப்பினராயிருப்பதற்கு தகுதியற்றவர்களாகிவிட மாட்டார்கள் என்பதற்கும் இச்சட்ட வரைவில் விதித்துறை செய்யப் பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன முடிவுக்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்க இச்சட்ட வரைவு விழைகிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட வரைவைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுமாறு பேரவையை வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1972-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம், குற்றால நகரியம் மற்றும் பவானிசாகர் நகரியம் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 49/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 8 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 1972-ஆம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம், குற்றால நகரியம் மற்றும் பவானிசாகர் நகரியம் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 49/72) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

1972 டிசம்பர் 13]

(5) அரசினர் தனித்தீர்மானம்.

பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, தமிழ்நாடு பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு குறித்து.

* மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, “பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1972-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின் கீழ்வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது.” என்று நான் முன்மொழிகிறேன். நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (முப்பதாவது திருத்தச்) சட்ட வரைவானது, சொத்துரிமை (சிவில்) வழக்குகளில் தலைமை உயர் நீதிமன்றம் மேல் முறையீட்டு விசாரணை அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்கு வழக்கிலுள்ள சொத்தின் மதிப்பினை அடிப்படையாகக் கொள்வதை நீக்கும் பொருட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 133 (1) பிரிவைத் திருத்த விழைகிறது. இத்திருத்தச் சட்ட வரைவு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ் மாநிலச் சட்ட மன்றத்தின் இசைவுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 133 (1) பிரிவின் (ஏ) பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ரூ. 20,000 என்ற குறைந்த அளவு வரம்பானது 1950ஆம் ஆண்டில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் சமயத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது. ரூபாயின் நாணய மதிப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் காரணமாக இந்த வரையறை மிகக் குறைவு என்றும் பெருந்தொகை சம்பந்தப்பட்ட வழக்கிலன்றி ஏனைய வழக்குகள் தலைமை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படக் கூடாது என்றும் 1969ல் கருதப்பட்டது. இந்த வரையறையை ரூபாய் ஒரு லட்சத்திற்கு உயர்த்த வகைசெய்யும் சட்ட வரைவு 1969-ல் முகவுரைக்கப்பட்டது. இது குறித்து சட்ட ஆணைக்குழு கலந்து ஆலோசிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 133 (1) பிரிவைச் சேர்ந்த (சி) பகுதியின்கீழ் உயர்நீதிமன்றம் வழங்கும் தகுதிச் சான்றிதழின் அடிப்படையில்தான் மேல் முறையீடு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்றும் (ஏ) (பி) பகுதிகள் விடப் படலாம் என்றும் சட்ட ஆணைக்குழு கருத்துத் தெரிவித்தது.

142 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 டிசம்பர் 13]

எனினும், இச்சட்ட வரைவு 1970 ஆகஸ்டு திங்களில் ராஜ்ய சபையினால் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் பின்னர், மக்கள் பேரவை கலைக்கப்பட்டதால் இச்சட்ட வரைவு காலங்கழிந்ததாகி விட்டது. சட்ட ஆணைக்குழு இது குறித்து மீண்டும் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டது. வழக்குகள் மதிப்பு குறித்த வரையறை, நீதி வேண்டி தலைமை உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதில் ஏழைகளுக்கும் செல்வந்தர்களுக்குமிடையே நியாயமற்ற வேறுபாட்டினை உருவாக்குகிறது என்று சட்ட ஆணைக்குழு கருத்துத் தெரிவித்தது. இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்குமன் இது மீண்டும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு டாக்டர் பி. பி. கஜேந்திரகட்கர் தலைமையின்கீழ் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சட்ட ஆணைக்குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. ஒரு வழக்கில் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டப் பிரச்சினை பெரிதும் அடங்கியுள்ளது என்று உயர்நீதி மன்றத்தின் கருத்துப்படி அப்பிரச்சினை தலைமை உயர்நீதி மன்றத்தினால் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் உயர்நீதி மன்றம் சான்றளிக்கும் வழக்குகளில் மட்டுமே மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளும் உரிமை அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்றும் புதிய சட்ட ஆணைக்குழு பரிவுரை செய்துள்ளது. உயர்நீதி மன்றம் முடிவு செய்யும் ஒவ்வொரு வழக்கிலும் தலைமை உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு இருக்கக் கூடாது: எத்தகைய வழக்குகளில் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளப்படலாம் என்பதை வரையறுக்க ஓர் எல்லைக்கோடு வகுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், மேல்முறையீட்டில் அடங்கியுள்ள பிரச்சினைகளைக் கவனிக்காமல் சொத்து மதிப்பின் அடிப்படையிலேயே இந்த எல்லைக்கோட்டை வகுப்பதென்பது இயல்புக்கு ஏலாத ஒன்றாகும். மேலும் செல்வம் படைத்தவர்களுக்கும் வறியவர்களுக்குமிடையே பொருந்தா வேற்றுமை ஒன்றை அது உருவாக்குகிறது. இந்நிலையை தவிர்ப்பதே தற்போதைய திருத்தத்தின் நோக்கமாகும். ஒரு வழக்கில் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டப் பிரச்சினை பெருமளவில் அடங்கியுள்ளது என்றால், அவ்வழக்கின் சொத்து மதிப்பு எவ்வளவிலிருப்பினும் அதைக் கருத்திற்கொள்ளாமல், அவ்வழக்கு குறித்து தலைமை உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்யலாம் என்று உயர்நீதிமன்றம் சான்றளிக்கலாம். சொத்து மதிப்பு குறித்த வரையறை அறவே எடுத்துவிடப்படுவதால் மேல்முறையீடு செய்து கொள்வதற்குச் சொத்து மதிப்பு முட்டுக்கட்டையாக இராது. சட்டவரைவில் இடைக்கால விதித்துறைகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தம் (1) அது செயல்படத் தொடங்குகிற நாளில்

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தலைமை உயர்நீதிமன்றத்திடம் விசாரணையில் உள்ள மேல் முறையீட்டிற்கும் (2) உயர்நீதி மன்றம் பிறப்பித்துள்ள தீர்ப்பாணை அல்லது இறுதி ஆணை குறித்து அரசியலமைப்பில் நிருத்தப்படாது உள்ள இப்பகுதியின்கீழ் சான்றிதழ் ஒன்று முன்னரே பெறப்பட்டிருந்தால் அத்தகைய தீர்ப்பாணைக்கும் அல்லது இறுதி ஆணைக்கும் பொருந்தாது.

தலைவர் அவர்களே, இத் தீர்மானத்தை ஏற்று நிறைவேற்றுமாறு இம்மாமன்றத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் மிக முக்கியமான சமுதாய சீர்திருத்த கொள்கையை நிறைவேற்றுவதாக இருப்பதால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதற்கு முன்பாக உச்ச நீதிமன்றத்தில், உயர்நீதிமன்றத்தில் அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்றால், சிவில் வழக்குகளில் அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்றால் அந்த வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட சொத்தின் மதிப்பு இருபதாயிரம் ரூபாய் என்ற அளவில் இருக்கவேண்டும். சொத்தின் மதிப்பு இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் இருந்தால் உடனடியாக அந்த வழக்குகளில் உள்ள பிரச்னைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு சொத்தின் மதிப்பு இந்த அளவு இருப்பதாலேயே அதை உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யக் கூடிய வசதி இருந்தது. அதனால் ஏற்பட்ட சிக்கல் மிக முக்கியமான சட்டப் பிரச்னை உள்ள வழக்குகளில் சொத்தின் மதிப்பு சில நேரங்களில் குறைவாக இருந்தால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் செல்ல முடியாத நிலைமை இருந்தது.

சாதாரணமாக சொத்தின் மதிப்பு இருபதாயிரம் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில் பெரும் பெரும் பணக்காரர்கள் மட்டுமே ஈடுபட்டு நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இருபதாயிரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட சொத்து வழக்குகளை எல்லாம் சாதாரணமாக ஏழைகள் நல்ல நியாயத்தைப் பெற முடியாத நிலைமை இருந்தது. அந்த நிலையைப் போக்க உயர்நீதிமன்றத்தில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கக் கூடியது என்று சர்டிபிகேட் ஒன்று கொடுத்துவிட்டால் அது உச்ச நீதிமன்றத்தில் கொண்டு செல்ல ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் சரி சமமாக நீதியும் நியாயமும் கிடைக்கக் கூடிய நிலையில் இந்த அரசியல் சட்ட திருத்தம் இருக்கிறது. எனவே சோஷலிச சமுதாயம் என்று பேசுகிற இந்த நாட்களில் இந்த

144 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[திரு. என். கணபதி] [1972 டிசம்பர் 13]

முக்கியமான சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கின்ற வகையில் அமைந்திருக்கின்ற இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்திற்காக சம்பந்தப்பட்ட எல்லோருக்கும் நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: This amendment Bill has been welcomed both in the Rajya Sabha and the Lok Sabha and I associate myself with the sentiments expressed by members of Parliament as well as by Mr. Ganapathy here in this House. This amendment Bill seeks to do away with the criterion under which the appellate jurisdiction of the Supreme Court was sought to be invoked to give an adjudication in monetary cases. As Mr. Ganapathy felt this is indeed a very welcome measure, because in these days of socialism under this it is provided that equal opportunities be given to all sections of the Community.

Justice, equity are the criteria which govern both social and judicial matters and these criteria have now been accepted as norms which should govern the social activities of the modern community. As such, in so far as the Bill seeks to provide equal opportunities to all sections of the community—both poor and rich, whoever it may be, this is a welcome measure.

Now this Amendment seeks to do away with the value criterion visualised in Article 133 (1). This amendment has been brought forward as a result of the report of the Law Commission and even in 1969 the Amendment was proposed in the Parliament and in fact the Amendment Bill was passed by the Rajya Sabha which lapsed on account of the dissolution of the Parliament in 1971. The value criterion fixed in 1950 for the Appellate jurisdiction of the Supreme Court was Rs. 20,000. We know what was the money value in 1950 and what is the money value now when inflationary tendencies have become the order of the day. The difference between the money value in 1950 and 1972 is obviously remarkable and as such the sum of Rs. 20,000 was felt rather too low as to invite the appellate jurisdiction of the Supreme Court. Even as per the 44th Report of the Law Commission, this value criterion provided in Article 133 was sought to be upheld. But this Amendment seeks to do away with the concept of value criterion and now

1972 டிசம்பர் 13] [Thiru M. A. Latheef]

the Supreme Court is made available to all the sections of the community in India and so this is a welcome measure.

In this connection, I would also submit to the consideration of the Hon. Minister for Education who has brought forward this Resolution that it is high time that we must also give some legal aid to the poor litigants. Even though we are having provisions in the Civil Procedure Code wherein poor litigants could file suits called '*informa pauperis*' to recover their monetary claims, many of the litigants who have got valid claims do not go to the court because they happen to be poor and they cannot bear the expenses of litigation. Therefore, it is high time that both the Central and State Government should see that some relief is given to the poor litigants for instituting appropriate monetary claims before the courts and get their claims recovered from the persons who owe them. With these observations I associate myself with the sentiments expressed by the hon. Member, Thiru Ganapathi and the Members of Parliament. This is a welfare measure which will further the concept of social welfare. As this is based on equity, justice and good conscience, this Resolution should be welcomed by all.

*கிரு. கா. வேமவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மன்மொழிந்திருக்கிற இந்த அரசியல் சட்டக் திருத்தம் பற்றிய தீர்மானத்தை நானும் முழு மனதோடு ஆதரிக்க விரும்புகிறேன்.

சமுதாயத்திலே, எல்லோருக்குமே சமமான நீதி வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த 30-வது திருத்தச் சட்டம் பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றி நம்முடைய கருத்துக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இருக்கிற சிறப்பான அம்சங்கள் பற்றி எனக்கு மன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னதுபோல, முன்பெல்லாம் ரூ. 20,000 சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை, பணம் படைத்தவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் மட்டும் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போக வேண்டும் என்ற நிலையை மாற்றி, question of law என்று சொல்லக் கூடிய அந்த அம்சம் மட்டும் இருக்குமானால் உயர்நீதிமன்றம் எல்லா வழக்குகளையும் அனுப்ப முடியும் என்ற இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை உரிய நேரத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிற பாராளுமன்றத்தை, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்புகிற இந்த நேரத்திலே பாராட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 டிசம்பர் 13]

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் ஓர் முறை குறிப்பிட்டார்கள். சட்டம் ஓர் இருட்டறை, அதில் வக்கீலின் வாதம் ஒரு விளக்கு; அந்த விளக்கு சில பேருக்குத்தான் கிடைக்கிறது என்று பழைய திரைப் படத்திலே எழுதும்பொழுதும், அவருடைய வாதங்களிலும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் போல் சுப்ரீம் கோர்ட் என்ற நீதிமன்றம் சுப்ரீம் ஸ்டேட்டஸ் இருக்கிற சில பேருக்குத்தான் அமைகிறது என்ற நிலையை மாற்றி, இப்பொழுது, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிற பிரதிநிதிகள், இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே அமைந் திருக்கிற சமுதாய அமைப்பினை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ரூ. 20,000 வரையில் பணம் இருக்கிற, சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை மட்டும்தான் கொண்டு போக வேண்டுமென்ற நிலையை Onix செய்து, அதை நீக்கி, இன்றையதினம் இந்தத் திருத்தத் தீர்மானம் பாராளு மன்றத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதும், நம்முடைய கருத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதும், மிகுந்த முறையானது என்பது மட்டுமல்ல, பாராட்டுக்குரியது. 30-வது திருத்தம் இந்த நல்ல நோக்கத்திற்காக வந்திருப்பது; இதுபோல் நூறாயிரம் கொண்டு வந்தாலும் அவற்றை வரவேற்கக் காத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, இந்தத் திருத்தத்தை நாங்களெல்லாம் முழுமனதோடு வரவேற் கிறோம் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. ப. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் அமைப்பு சட்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை, சோஷலிச கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் எந்த அரசியல் கட்சியும் நிச்சயமாக மனப்பூர்வமாக வரவேற்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு, இந்தியா முழுதும் எந்த மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், இந்தத் திருத்தத் தீர்மானம் எல்லாக் கட்சிகளாலும் வரவேற்கப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இதிலே ஏழைக்கும் பணக்காரனுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தை, ஏழைகளுக்கும், சாதாரணமாக, சமுதாயத்தின் உச்சக் கட்டத்திலே இருக்கிற பணக்காரர்களுக்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டைக் களைகின்ற நல்ல அம்சமாக இது இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தத் தீர்மானம் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னாலே வந்திருக்குமானால் இது இன்னும் நல்லபடியாக இருந்திருக்கும் என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற கருத்தே தவிர, இன்றைக்காவது

1972 டிசம்பர் 13]

[திரு. ப. முத்துசாமி]

வந்திருப்பதற்கு நாம் நிச்சயமாக முழுமனதோடு ஆதரிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானம் வந்திருப்பதன் மூலம் இன்றைக்குச் சாதாரண மக்கள், ஏழை மக்கள், எளிய மக்கள், எந்த அளவிற்குச் சட்டத்தின் வாயிலாக உரிமைகள் பெறுகிறார்களோ, அதே போல், எவ்வளவு வசதிகள் படைத்திருந்தாலும் அவர்களுக்கும் அதே உரிமைகள் தான் என்று வரையறை வகுத்து இருப்பதை நிச்சயமாக நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

அரசாங்கம், பொதுக்காரியங்களுக்காக பல நடவடிக்கைகளை எடுக்கிற நேரத்தில், சொத்துரிமை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, பல கட்டங்களில், வசதி படைத்தவர்கள், சுப்பீம் கோர்ட்டுக்கு அவைகளைக் கொண்டுசென்று அதன் மூலமாகப் பொதுக் காரியங்கள் நீண்ட நாட்களுக்குத் தடைப்படுவதற்கு முன் பிருந்த சட்டத்திலே இருந்த நிலை இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக உடைத்தெறியப்படுகிறது என்பதை நாம் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இதைக் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில், இது போன்ற திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, நீதி மன்றத்திலே இருக்கிற பலவற்றை இன்றைக்கு நாம் மாற்றி அமைப்பதற்கும் வரையறை கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கோர்ட்டிலே இருக்கிற வழக்குரைஞர்கள் அங்கே கவுன் அணிந்து, மேலே ஒரு கோட்டும் அதற்கு மேலே ஒரு கோட்டு அணிந்து செல்கின்ற அந்தப் பழக்கம் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இருந்தது. இன்றைக்கு அந்த முறைகளை யெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீதிபதிகளை அட்ரஸ் செய்கிறபொழுது மைலார்ட் என்றும் மற்ற முறைகளிலும் அழைக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட இவற்றையெல்லாம் போக்கக்கூடிய முறையில் அடிமைத்தனத்தைக் காட்டுவதாக அமைந்து இருக்கின்றவற்றை யெல்லாம் மாற்றுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முப்பதாவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஆமோதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இங்கே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை நான்

148 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1972 டிசம்பர் 13]

முழுமனதோடு ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இதிலே, இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பிரச்னையாக இருந்தால்தான் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை என்று இருந்ததை மாற்றியமைத்து, அதற்குக் குறைவாக இருந்தாலும்கூட ஒரு பிரச்னையை சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோக முடியும் என்ற அளவுக்குத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. இதிலே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சரியான வகையிலே கவனிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். ஒரு ஏழை, 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு—அவர் ஹைகோர்ட்டிற்குச் சென்று அவருக்கு அந்த வழக்கிலே சரியான தீர்ப்புக் கிடைக்கவில்லை என்றால்—அவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குத்தான் போக வேண்டிய நிலை இருக்கும். அவர் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றால் தமிழ் நாட்டிலே உள்ள சென்னையிலிருந்து டெல்லிக்குப் போகவேண்டும். அவருடைய வழக்கை வாதாடுவதற்காகத் தமிழ் நாட்டிலே ஒரு பெரிய ஆள் இருந்தால் அவரைப் பிடிக்க வேண்டும், அல்லது சுப்ரீம் கோர்ட்டிலேயே பேசிப்பேசி வாதாடி பழக்கம் இருக்கின்ற வழக்கறிஞரைப் பிடித்துத்தான் அவர் வழக்கு நடத்த வேண்டும். இந்த நிலையில் அவருடைய தொகை 10 ஆயிரமாக இருந்தாலும், அதைப் பெறுவதற்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே வாதித்துத் தான் அவர் பெறவேண்டிய நன்மைகளைப் பெற வேண்டுமென்ற நிலையில் ஹைகோர்ட்டிலே தனக்குக் கிடைத்த பாதகமான தீர்ப்பை அவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே தனக்குச் சாதகமான தீர்ப்பைப் பெறக்கூடிய நிலைமையில், அவர் அந்த வழக்கறிஞருக்கு எவ்வளவு பீஸ் கொடுக்க வேண்டும், அவர் டெல்லிக்குப் போய்வர எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகும் என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். ஏறக்குறைய மற்ற செலவுகள் அவருக்கு 5 ஆயிரம் பத்தாயிரம் கிட்டத்தட்ட செலவாகும். அதற்குக்கூட அவருக்கு வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையை, வழிவகையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தத் திருத்தத்திலே நாம் அதைப்பற்றி ஒன்றும் செய்யமுடியாது. நாட்டிலே உள்ள ஒவ்வொரு சட்ட மன்றத்திலும் இதற்கு ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்பதைச் சிந்திப்பதற்காக நாம் இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருத வேண்டும்.

பாராளுமன்றத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் காதிலேயும் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் காதிலேயும் அப்பொழுதுதான் அது எட்டும். இல்லையென்றால் இதைக் கொண்டுவந்தாலும் ஏழை

பரராளுமன்ற அலைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்தர்டு-146
 பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
 லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

எளிய மக்கள் பயனடைய முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். லிட்டிகன்ட்ஸ் பயனடைய வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு ப்ரீ லிடிகேஷன் எய்ட் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதுகூட அதற்கு வழி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். காகித அளவில் இருக்கலாமே தவிர அதை நாம் நடைமுறையில் பார்க்க முடியாது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு முதற்கட்டமாக சுப்ரீம் கோர்ட் போய் வாதாடுவதற்கு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்ன சலுகை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்கும் நாம் இதை ஒரு வாய்பாகக் கருதிக்கொள்ள வேண்டும். அதையெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே போட முடியாது.

நான் யாரைப்பற்றியும் தாரதம்மியமாகச் சொல்லவில்லை, யாரையும் கெட்டிக்காரர், கெட்டிக்காரர் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுது நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. கணபதி இருக்கிறார், அவர் சட்டசபையில் சாமார்த்தியமாக வாதாடுகிறார், அதைப் போலவே லத்திப் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர்களுக்கு பீஸ் கொடுத்தாக வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் ஒரு தொழில் செய்கிறார்கள். எல்லோரும் ப்ரீயாக செய்ய முடியாது, முழுமையாக ப்ரீயாகச் செய்ய முடியாது. ஓரளவிற்குச் சலுகை காட்ட முடியும். வழக்கறிஞராக இருந்தாலும் டாக்டராக இருந்தாலும், ஒரு 10 சதவீதம் 15 சதவீதம் இலவச உழைப்பைக் கொடுக்கலாம். நான் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினராக வருவதற்கு முன்பிருந்தே திருப்தியாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். எனவே இதற்காக ஆகின்ற செலவில் ஒரு பாதி அளவையாவது அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பயன் இருக்காது.

The amount in question, even if it is Rs. 5,000 now he can go to Supreme Court.

என்று இருந்தால் போதாது. ஒருவர் சுப்ரீம் கோர்டிற்குப் போக வேண்டுமென்றால் இங்கிருந்து டெல்லிக்குப் போகவேண்டுமென்றால் கூட தேர்ட் கிளாலில் போனாலும்கூட எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். லிடிகேஷனுக்கு ஆகிற செலவில் ஒரு போர்ஷன் அல்லது அந்தத் தொகையை அரசாங்கம் கொடுத்து உதவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பொதுமக்களை ஏமாற்றக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். இதோ சோஷலிஸ சமுதாயம் கொண்டுவந்துவிட்டோம் என்று சொல்வது எல்லாம் ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கும். உண்மையாக நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்.

150 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 டிசம்பர் 13]

பாராளுமன்றத்திலேயும் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இதைப்பற்றி ஓரளவிற்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள், பதிலளித்த அமைச்சர் அவர்களும் ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஒரு விஷயத்தை திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும். எவ்வளவு அமவுண்ட் ஆக இருந்தாலும் சரி, சுப்ரீம் கோர்டிலே வாதாடுவதற்காக ஆகின்ற விடிகன்ட்ஸ்க்கு ஆகின்ற செலவை, ப்ரீ சர்வீஸாக ஆகக்கூடிய முறையில், அரசாங்கமே கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே இந்தச் சட்ட சபையிலேயே நாம் முதலிலே முடிவு செய்தாக வேண்டும். நான் சொல்வது ஒரு பெரிய இஷ்யூ. இதை இந்தச் சட்டசபையிலே செய்ய முடியாது. இதையெல்லாம் பாராளுமன்றத்திலே கான்ஸ் டீட்யூஷனல் அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வருவதன் மூலம்தான் செய்யமுடியும். நிர்மாணச் சட்டமாக இருந்தாலும் முதலிலே அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே விவாதித்து முடிவு செய்ததற்குப் பிறகுதான் இங்கே வருகிறது. அப்படியில்லாமல் முதன்முதலாக இங்கே வந்தால் அது இதைவிட நல்ல ஆர்வத்தோடு கொஞ்சம் காரமாக விவாதங்கள் நடப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் எல்லா மாநிலச் சட்ட மன்றங்களிலும் முதன்முதலாக விவாதித்து முடிவுசெய்துவிட்டு பிறகு அங்கே இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு டெல்லியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் முடிவு செய்வதற்குக் கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் இதைப் பாராளுமன்றத்திலே விவாதித்துவிட்டு ராஜ்ய சபாவிலே முடித்து விட்டு பிறகு கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே மாநில சட்ட மன்றத்திற்கு வருகிறது.

From top something is executed and then the whole think is presented as a fait accompli.

இந்த நிலையில் நாங்கள் இங்கே என்ன பேசி என்ன லாபம்? நிர்மாணச் சட்டத்தை பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றினால் அவற்றில் சில மாத்திரம் மாநில சட்டசபைகளுக்கு வரவேண்டும் என்று இருக்கிறது. முதலிலே இங்கே ஏன் வரக்கூடாது? தமிழ்நாட்டு சட்டசபையிலோ அல்லது வேறு எந்த மாநிலச் சட்டசபையிலோ உள்ள அங்கத்தினர்களின் அபிப்பிராயத்தைப் பெறுவதற்காகத்தான் இங்கே வருகிறது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை மாத்திரம் பெற்றுவிட்டால் போதும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஏனென்றால் 6 எம்.ஏல்.எ.க்கள் இருக்கின்ற ஒரு தொகுதி பாராளுமன்றத் தொகுதி. ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இருக்கிற வாய்ப்பைவிட அந்தத் தொகுதியில் உள்ள எம்.எல்.ஏ.க் களுக்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது. மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. அதைவிட கார்ப்பரேஷன் உறுப்பினர் களுக்கு இன்னும் நெருங்கிய தொடர்பு மக்களிடத்திலே இருக்கிறது. ஆனால் நம்மைப் பொறுத்தவரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில் பொதுமக்களோடு தொடர்பு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, பொதுமக்களின் கருத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைவிட சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கு அதிகமான வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதால் சட்டசபைக்கு அனுப்பி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பெறுவ தற்கு ஒரு வாய்ப்பை இந்த நிர்மாணச் சட்டம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. முதலில் நம்முடைய அபிப்பிராயத்தை, சட்ட சபை உறுப்பினர்களின் அபிப்பிராயத்தைப் பெற்று அதன் அடிப் படையில் திருத்தம் வரவேண்டுமே தவிர, திருத்தி முடித்துவிட்டு, ஃபுல்ஸ்டாப், கமா எல்லாம் வைத்து விட்டு கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுப்பதற்காக அனுப்புவது என்பது வெறும் கண்துடைப்பிற்காக, சட்டசபையின் அபிப்பிராயத்தை நாங்கள் பெற்றுக்கொண்டோம் என்று சொல்வதற்காக இருக்குமே தவிர வேறல்ல. அப்படி யில்லாமல் முதலிலேயே அபிப்பிராயத்தைப் பெற்றிருந்தால் நல்லது.

உதாரணத்திற்கு நான் ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். அதாவது ஏழை எளியவர்களுக்கு வாதாட ஃபீஸ் கொடுக்க, சலுகை கொடுக்க அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னேன். முதலிலேயே கேட்டிருந்தால் அந்தக் கருத்தை இந்த நிர்மாணச் சட்டத்திலே போட்டிருக்கலாம். இப்பொழுது அந்த வாய்ப்பில்லை. ஏனென்றால் முடிந்து விட்டது, மீண்டும் திருத்து வதற்கு வாய்ப்பில்லை. திருத்த வேண்டியவர்கள் பார்லிமெண்ட். நம்முடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து கொண்டு திருத்த வேண்டுமே தவிர, திருத்திவிட்டுக் கேட்டால் அது தலைகீழாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் கான்ஸ்டிடியூஷனில் இது பெரிய கோளாறு என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே தலைகீழாக, முரண் பாடாக இருக்கிறது. இதற்கு நிச்சயமாகக் கருத்து வேற்றுமை யிருக்க முடியாது. இந்தப் பேரவையிலுள்ள எல்லா உறுப்பினர் களுக்கும் ஏகமனதான கருத்து இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். Taking the sentiments of the House என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே நம்முடைய கருத்துக்களை மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் புரிந்துகொண்டு இதையும் பதிலில் சொல்வார்கள்

152 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 டிசம்பர் 13]

என்று நிச்சயமாக நினைக்கிறேன். எனவே, உங்கள் அபிப்பிராயத்தை அறிவோம் என்று நமக்குக் கொடுத்து, நம்முடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து, அதற்குப் பிறகு அவர்களேதான் செய்யட்டும், நாம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆகவே அப்படி அறிந்து செய்ய வேண்டுமே தவிர, செய்துவிட்டு அபிப்பிராயத்தை அறிய வேண்டுமென்பது தலைகீழாக, ஜனநாயகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செயல் என்று திட்டவட்டமாகக் கூறுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருபதாயிரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு வந்திருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட், சுப்ரீம் கோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் இன்னொரு பிரச்சனை. பல கான்ஸ்டிடியூஷன் அமெண்ட்மெண்ட்ஸ், பல ரீட்கள் இம்மாதிரி particular article-ஐ violate செய்திருக்கிறார்கள் என்று ஏராளமாக ரீட்கள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி வரும் பொழுது ஹைகோர்ட்டுக்கு வந்த பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு வருவதா அல்லது நேரடியாகவே ரீட் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போக உரிமை இருக்கிறதா என்ற பிரச்சனையைக்கூட கான்ஸ்டிடியூஷன் அமெண்ட்மெண்ட் மூலமோ அல்லது வேறு வழியிலோ அழுத்தத் திருத்தமாக இம்மாதிரி இருந்தால்தான் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். செல்வாக்கு அதிகமாக இருந்தால், செல்வம் அதிகமாக இருந்தால், வாதாடக்கூடியவர்கள் இருந்தால் நேரடியாக சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய சௌகரியத்தை நாம் பார்க்கிறோம். பல பேருக்கு அப்படிப்பட்ட சௌகரியம் இல்லாமல் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் தள்ளுபடியான பிறகு வேறுவகையிலே இன்னொரு கட்டமாக சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அதற்கு ஏதாவது திட்ட வட்டமான வகையிலே ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். நிர்மாணச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம்தான் செய்ய முடியும். அம்மாதிரி செய்தால் இங்கிருப்பவர்கள் எவ்வளவு பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி சரியான வகையிலே, சிஸ்டமேட்டிக்கான வகையிலே போகலாம்.

எனவே, இந்த மூன்று விஷயங்களையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதற்குத் தங்கள் கருத்துக்களையும் சொல்லி, என்னுடைய கருத்துக்களுக்கு வலிவு ஏற்படக்கூடிய கருத்துக்களைச் சொல்லி அந்தக் கருத்துக்களை மேலேயிருக்கக்கூடியவர்கள் பார்க்கக் கூடிய அளவில் அமைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, இந்த

பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு 153
 போவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
 லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

30-வது திருத்தத்தை வரவேற்று, சுதந்திரா கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: In pursuance of the arguments advanced by my learned friend Dr. Hande, I would like to draw the attention of the Hon. Minister that recently some advocates have created a 'Poor Aid Cell'. A separate movement has also been started by some of the Advocates of the High Court. I would submit that Government may appoint either the Advocate-General or Government Pleader or Public Prosecutor to administer the cell. Let the Government themselves create the 'Poor Aid Cell'.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member cannot talk twice. First you gave some explanation and I can take it as personal explanation. You cannot further your argument by making a second speech.

THIRU M. A. LATHEEF: This is only in furtherance of my arguments so that there may be proper submission to the Hon. Minister and so that in his reply he can throw light on those points.

With regard to jurisdiction of High Court as well as Supreme Court and the plea that some influential people go directly to Supreme Court for filing writs, I may say that Article 226 is there for moving a writ in High Court and Article 32 is there for moving writs in Supreme Court. Both have concurrent jurisdiction. Therefore if you want to have the concurrent jurisdiction to be taken out, it could be done only by constitutional amendment. That is my submission. Dr. Hande's point that it could be done by an executive order or administratively is not correct. It could be done only by constitutional amendment. So long as Article 32 and Article 226 are there both the Courts, High Court and Supreme Court have concurrent jurisdiction. That is the point.

(Dr. H. V. Hande rose.)

MR. DEPUTY SPEAKER: I am afraid we are setting a bad precedent. The hon. Member cannot talk twice.

DR. H. V. HANDE: This is only by way of personal explanation, so that there may not be any ambiguity. As far as I am concerned I am aware of Article 226 and Article 32. I had clearly

154 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[1972 டிசம்பர் 13]

said that it could be done only by constitutional amendment. **திர்மாணச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம்தான் செய்ய முடியும் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.** That is what I said in Tamil. I know the feelings of members here, I am glad Mr. M. A. Lathief agrees with me that there should not be distinction between person and person with regard to the facility and facility with which one can approach the Supreme Court. It could be done only by constitutional amendment. The Hon. Minister can reflect in his reply the sentiments expressed in the House by members. In the matter of litigation there should be greater facility for one to go to Supreme Court.

Now you have brought unanimity in the matter of amount. In the same way unanimity should be brought down in the matter of filing of writs also. Now only one with influence could move the Supreme Court directly by writs. I want that distinction to be removed.

MR. DEPUTY SPEAKER: Don't make a second speech. You said that you are going to give some clarification. I think we should not set up precedent of a member making a second speech.

DR. H. V. HANDE: Sir, let us not give an impression to others that we have not discussed this properly. The other point is this. What I said was that there may be some facility, but I am not satisfied with that. It should be like a hospital. If a person went to a Hospital, that patient can get all services, specialist's services and even the poorest patient can get that today in our State. Similarly I want a situation where the poorest litigant would get not only the highest legal advice that he seeks, but that would be available easily. Whichever person he wants for advice should be available to him. That is what I want.

MR. DEPUTY SPEAKER: What about the difficulties of lawyers?

DR. H. V. HANDE: Whatever it is, I would like the clients to have whatever advice he seeks and wants.

திரு. துரை முருகன்: தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட 30-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் மாநிலங்களுடைய அங்கீகாரத்திற்காக தற்போது இந்த மாமன்றத்தின்

1972 டிசம்பர் 13]

[திரு. துரைமுருகன்]

முன்னவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மாதம் ஒருமுறை தமிழகத்தில் ஒரு சினிமாப் படம் வெளியாவதைப் போல் நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு தொடர் கூட்டத்திலும் ஒரு அரசியல் சட்டத் திருத்தம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரையில் 30 திருத்தங்கள் வந்துவிட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர். நாடாளுமன்றத்தைப் பற்றி இப்படிச் குறிப்பிடக் கூடாது.

திரு. துரைமுருகன் : திருத்தங்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்பதற்காகக் குறிப்பிட்டேன். அரசியல் சட்டத்தின் ஒரிஜினலே போய் இனிமேல் திருத்தங்கள் தான் இருக்குமென்று தெரிகிறது.

இது மகத்தான திட்டம். ஏழை எளியவர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டின் உயர்ந்த நீதி மன்றம் வரை போய் நீதியைப் பெற வழிவகை செய்கிறது, சோஷலிசப் பாதையை வகுக்கிறது என்றெல்லாம் பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள். “எட்டாத சுவருக்கு எட்டடி சுவர் எழுப்பி உள்ளே ஆடுது காளி, வேடிக்கை பார்க்க வாடி” என்று சொல்லுவது போல் தலைமை நீதிமன்றத்தை டில்லியில் வைத்துவிட்டு கன்னியாகுமரியிலுள்ள குளச்சலில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எப்படி டில்லிக்குப் போய் நீதியைப் பெறமுடியும்? எந்த வகையிலே இது ஏழைக்கு உதவுகிற திட்டமாக இருக்கப் போகிறது? ஏழைகளுக்கு உதவுகிற திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். 20, 25 ஆண்டுக் காலமாக இந்த மாதிரி திட்டங்களையெல்லாம் ஏன் கொண்டு வரவில்லை? மத்திய சர்க்கார் எல்லாவற்றிலுமே கொஞ்சம் ட்யூப் லைட்தான். பாங்க் நாஷனலிசேஷனாலும் சரி, ராஜ மானிய ஒழிப்பானாலும் சரி, உடனடியாகச் செய்கிற எண்ணம் அவர்களுக்கு வருவதில்லை.

நாட்டு மக்கள் அவர்களுடைய கொள்கைக்குக் குழி தோண்டுகிறார்கள் என்று தெரிந்த பிறகு ஏழைகளின் மீது முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கும் நிலைமையில் சில திட்டங்களை வெளியிடுகிறார்கள். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தத்தைப் பார்க்கும்போது இது ஏட்டளவில்தான் ஏழைக்கு உதவுகிற திட்டமாக இருக்கும் என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

சென்னையில் இருக்கும் ஏழை சட்ட நுணுக்கத்தின் அடிப்படையில் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்றால் நேராகப் போய்

156 பாராளுமன்ற அலைவகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[திரு. துரைமுருகன்]

[1972 டிசம்பர் 13]

டில்லியில் இருக்கும் வக்கீல்களைப் பார்த்து விளக்க முடியாது. முதலில் எங்களைப் போன்ற உயர்நீதி மன்ற வக்கீல்களைப் பிடிக்க வேண்டும். இந்த வக்கீல்களுக்கு அங்கு ஒரு காண்ட்ராக்ட் இருக்கும் * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பேசும்போது * * * என்று சொன்னார்கள். அந்த வாக்கியத்தை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது இன்னும் சிறிது எச்சரிக்கையாகப் பேசும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அடுத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது, தலைமை உயர்நீதிமன்றம் டெல்லியில் இருப்பதால் இங்கு தென்னகத்தில் இருந்து சென்று வருவது என்பது கடினமானதாக இருக்கிறது; செலவிற்குரிய ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. நாம் எப்படி இங்குள்ள உயர்நீதி மன்றத்திற்கு கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் உள்ளவர்கள் அடிக்கடி வந்து போகும் செலவைக் குறைப்பதற்காக மதுரையில் ஒரு பெஞ்ச் வைக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோமோ அதேபோல் இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றத்தின் ஒரு பெஞ்சை தென்னகத்தில் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை சென்னையில் வைத்தாலும் சரி, பங்களூரில் வைத்தாலும் சரி, ஹைதராபாத்தில் வைத்தாலும் சரி, அல்லது திருவனந்தபுரத்தில் வைத்தாலும் சரி, தென்னகத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் ஒரு பெஞ்ச் நடைபெற வேண்டும். அப்போதுதான் இங்கிருந்து செல்லும் வழக்குகளின் செலவு குறையும், இப்படி இங்கிருந்து அங்கு செல்லக்கூடிய ஏழைகளுக்கு ஆகும் செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு எதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறும். ஏழைகளுக்கு நல்லதொரு வழிவகை செய்கிற இந்த மசோதாவினை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த 30-வது திருத்த மசோதாவை ஒரு வகையில் ஆதரித்தாலும்கூட —எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கூறியதுபோல்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு 157
 பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
 லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

1972 டிசம்பர் 13]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

ப்ராபர்ட்டி வால்யூவை வைத்துப் போவது என்றிருந்ததை மாற்றி
 யமைத்து ஏழைகளும் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்வதற்கு வாய்ப்பு
 ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதுபற்றி இரண்டுவிதமான அபிப்பிராயம்
 இருக்க முடியாது. பாராளுமன்றத்தில் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள்
 கூறியிருக்கிறார்கள். திரு. துரைமுருகன் அவர்களும் கூறியிருக்
 கிறார்கள். உதாரணமாக கன்னியாகுமரியில் இருப்பவர்களுக்கு லீகல்
 எய்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் எப்படிக் கொடுப்பது? மத்திய
 சட்ட அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட்
 லெவலில் மட்டுமல்ல, தாலுகா லெவலில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கும்
 ஹெல்ப்லெஸ் புவர்-க்கு லீகல் எய்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று
 கூறியிருக்கிறார்கள். எவை சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும்,
 போக முடியும் என்பதுபற்றி யெல்லாம் ஏழைகளுக்கு ப்ரீ லீகல் எய்ட்
 கொடுக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். நாம் எடுத்துக் கூறக்
 கூடிய ஒரு வாய்ப்பு மட்டுமல்ல.

It strengthens the argument of the Law Minister who has
 stated "I never claim, possibly cannot claim, that the present
 amendment is the be all and end all ஆகவே, எல்லோரும் சொல்லி
 யிருக்கக்கூடிய ஒன்று it has become a fait accompli, நமக்கு
 ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை Opinion of the State could have
 been obtained என்று கூறுகிற அளவில் அந்தத் திருத்தத்தைப் பாஸ்
 செய்த பிறகு அது இங்கு வந்திருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே
 அவர்கள் கூறியதைப் போல் நமது மாநிலத்தின் ஒப்பினியனைக்
 கேட்டிருக்கலாம். "இப்படி பில் வருகிறது, உங்கள் சட்டசபையில்
 வைத்து உங்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்களின் அபிப்பிராயங்களைக்
 கேட்டுச் சொல்லுங்கள்" என்று முதலில் கேட்டிருக்கலாம் தமிழ்
 நாடு அரசிடம். அப்படி கேட்காவிட்டாலும்கூட, இன்றும்
 ஒன்றும் மூழ்கிவிடவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : கான்ஸ்டிடியூஷனல்
 ப்ரொவிஷன் அப்படி. பார்லிமென்டில் பாஸ் செய்த பிறகுதான்
 நமக்கு வரும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இப்போதும் ஒன்றும் மூழ்கிவிட
 வில்லை. நமக்கு நம் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற வாய்ப்பிருக்கிறது.
 It shall come into force on such date as the Central Government
 may by notification appoint in the Official Gazette. என்றிருக்
 கிறது. அதற்குச் சமயம் இருக்கிறது. நமது சட்டசபையில்

158 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1972 டிசம்பர் 13]

உள்ள உறுப்பினர்களின் அபிப்பிராயங்கள் இவ்வாறு இருக்கின்றன என்று கூறவேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட் பெஞ்ச் ஒன்றை இங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லா விட்டாலும் “ப்ரீ லீகல் எய்ட்” கொடுக்க வேண்டியது அத்தியாவசியம். அதை வற்புறுத்தி எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. KANDASAMY: Mr. Deputy Speaker, Sir I as a member belonging to a party which believes essentially in socialism, I am bound to support, not only support but I express my gratitude and congratulations to those who were responsible to introduce the Bill and pass it in both the Houses of Parliament.

Here, Sir, it is a measure, very boldly brought forward, to establish socialism that has been brought forward by Thirumathi Indra Gandhi and now it has been brought before this House to be discussed and accepted by way of ratification. As hon. Members have already stated, it is definitely a measure which eradicates the distinction and discrimination shown based on economic status. Formerly, properties pertaining to disputes the value of which was above Rs. 20,000, when brought before High Court and if certified to by the High Court concerned alone will be sent to the Supreme Court. That meant only those who were well-off or the properties which were the subject-matter of a dispute in a particular court were of a particular value alone can be taken to the Supreme Court, for further redressal of the grievances seeking natural justice.

But according to the present amendment, it seeks to delete sub-clauses (a) and (b) under Clause 1 of Article 133 of the Constitution of India, which gives equal opportunity to each and every member of the Indian Nation, to go on appeal to the Supreme Court, seeking redressal of grievances in their case. Therefore, it is definitely a bold venture of the Central Government and that is being discussed in this House. Still, I feel it is a belated action of the Centre. During the time of Shri Jawaharlal Nehru he repeatedly declared and pronounced in all platforms and wrote in all papers that the Government of India was wedded to socialism and it will take all possible steps to establish equality before law removing economic disparities in India. It remained more or less a pronouncement

1972 டிசம்பர் 13]

[Thiru K. Kandasamy]

alone and it was not translated in to action. Now it is done under the leadership of Srimathi Indra Gandhi, though belated. It is not sufficient to stop with this. This is only one of the bold measures to eradicate inequalities. Still, there are fundamental and essential changes which have to be brought forward to give real protection to the helpless and downtrodden people.

Now, coming to this amendment, I appreciate those who were responsible for the introduction of this measure.

Coming to the views expressed by Dr. Hande, I am very glad to note that powerful as the influence of this House is and tremendous as the influence of this House is, it has been capable of changing the views of Dr. Hande. For, it was only some months ago that he opposed very vehemently the Bill which sought to nationalise the Bus Transport in our State and which was introduced by Dr. Kalaignar Karunanidhi.

But to-day I am glad and I appreciate his spirit of socialism. He has also openly told the Honourable House that though the Amendment gives equal opportunities to the poor and the rich, the poor cannot afford to engage legal practitioners to argue their case effectively in the Supreme Court and therefore he wanted that the lawyer community must extend their help free of cost, that is free service. I do not know how many lawyers extend free service, but on my part I extend all possible help to the poor clients.

But I want to know from Dr. Hande whether he extends free medical aid to the poor sickly patients. Leaving that apart, I welcome his sense of expression of sympathy to the poor and his request to the lawyers to extend free help to them. So, taking the view of the Members, the Government may set up an ad hoc body or a panel of lawyers to help the poor clients in civil cases taken up in the Supreme Court also.

Then, the hon. Member, Dr. Hande told the Honourable House the other day that he was not only the President of the Tamil Nadu Swatantra Party but also the Secretary of the All India Swatantra Party and I want to know whether he will use his good offices to persuade the Swatantra Party of Tamil Nadu to pass a unanimous resolution in favour of the Socialist policy of the present Government. If he does so, I on my behalf and on

160 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
 பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
 லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[Thiru K. Kandasamy] [1972 டிசம்பர் 13]

behalf of the Forward Block, would appreciate and welcome his venture.

Then he made the observation that the Bill having been passed in both the Houses of the Parliament, it was sent for ratification in this House by way of courtesy and not to give effect to the views expressed in this House. I do feel and I do hope that before a Bill is introduced in both the Houses of Parliament, it would be much better and useful to the Parliament also if it is brought forward in the first instance in all the Legislative Assemblies so that the view of the Members and Ministers of the respective Legislature could be ascertained.

Then, as regards the suggestion of Thiru Durai Murugan that there should be a Bench of the Supreme Court either in Madras or in Bangalore or in any part of the Southern States, I do feel that this suggestion should be sent to the Central Government for consideration. This will help the poor persons who may not afford to go to Delhi and spend money to engage lawyers in the Supreme Court, to attend the court and also engage the lawyers here. Not only the poor litigants but also the lawyers will appreciate if a Bench of the Supreme Court sits in any part of the Southern States.

With these observations, I congratulate the Hon. Minister who has brought forward this Resolution and the Forward Block wholeheartedly supports it. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, இந்தச் சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் அமைப்புச் (30-வது திருத்த) சட்டத்தின் வரைவுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து இப்பேரவையின் உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சீரிய முறையில் வழங்கியிருப்பதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருக்கிற டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட வரவேற்று இருப்பது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். "Opposition parties used to oppose" எதிர்க்கட்சி என்று இருப்பது எதிர்ப்பதற்காக என்று இல்லாமல் எதையெதை ஆதரிக்க வேண்டுமோ அதை அதை ஆதரிப்போம் என்ற முறையில் ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உறுப்பினர்களும் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில் கருத்துக்களை வழங்கியிருப்பது மிக, மிகப் பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

பாராளுமன்றத்தில் இந்தத் திருத்தச் சட்டமானது வந்தபோது எல்லாக் கட்சியினரும் தங்களுடைய பேராதரவினை பாராளுமன்றத்தில் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் உட்கருத்தை மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் மிகத் தெளிவான வகையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரூ. 20,000-க்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள வழக்குகள் தான் தலைமை நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லலாம் என்று இருந்தது. ரூ. 20,000-க்கு உட்பட்ட வழக்குகள் உயர் நீதிமன்றத்தோடு நின்று விடவேண்டுமென்று இருந்தது. ஏற்கனவே இருந்த முறைகளுக்கும் 1969-ஆம் ஆண்டில் ஒரு முடிவு செய்தார்கள். அதாவது, 1950-ஆம் ஆண்டில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் சமயத்தில் ரூ. 20,000 என்று உச்சவரம்பு கட்டப்பட்டது. 20 ஆண்டுகள் ஆன பிறகு எங்கும் விலைவாசி ஏறிவிட்டதன் காரணமாக அதை மாற்றி ரூ. 1 லட்சத்திற்கு உயர்த்த வகை செய்யும் சட்டவரைவு ஒன்றை 1969-ஆம் ஆண்டில் முகவுரைத்தார்கள். அது ராஜ்ய சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் திருத்தம் நிறைவேறுவதற்கு முன்னால் லோக் சபை கலைக்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, சட்ட வரைவும் காலங்கழிந்ததாகிவிட்டது.

பிறகு அதை சட்ட நிபுணர் குழு ஒன்று ஆராய்ந்தது. பொருள்களின் அடிப்படையை வைத்து தலைமை நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லலாம் என்பது பொருந்தாது. சமதர்மக் கொள்கைக்கு பொருந்திவராது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், இந்தக் கருத்தை ஆராய் தனிக் குழு அமைக்கப்பட்டது. முன்னால் தலைமை உயர் நீதிபதி கஜேந்திரகட்கர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சட்ட ஆணைக்குழுவின்கு இது அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் ஆராய்ந்து என்ன சொன்னார்கள் என்றால், ரூபாயின் மதிப்பீட்டை வைத்து தலைமை நீதிமன்றம் செல்லலாம், 1 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் வரும் வழக்குகள்தான் தலைமை நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லலாம் என்று சொல்லுவது பொருந்தி வராது, ஒரு வழக்கில் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டப் பிரச்சனை பெரிது அடங்கியுள்ளது என்றும், உயர்நீதிமன்றத்தின் கருத்துப்படி அப்பிரச்சனை தலைமை உயர்நீதிமன்றத்தினால் முடிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் உயர்நீதிமன்றம் சான்றளிக்கும் வழக்குகளில் மட்டுமே மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளும் உரிமை

162 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு
பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய
லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 டிசம்பர் 13]

அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், புதிய சட்ட ஆணைக்குழு பரி
வுரை செய்துள்ளது.

உயர்நீதி மன்றம் முடிவு செய்யும் ஒவ்வொரு வழக்கிலும் தலைமை
உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு இருக்கக்கூடாது, எத்தகைய
வழக்குகளில் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டலாம் என்பதை
வரையறுக்க ஓர் எல்லைக்கோடு வகுக்கப்பட வேண்டும்; அனால் மேல்
முறையீட்டில் அடங்கியுள்ள பிரச்சினைகளைக் கவனிக்காமல் சொத்து
மதிப்பின் அடிப்படையிலேயே இந்த எல்லைக் கோட்டை வகுப்ப
தென்பது இயல்புக்கு ஏலாத ஒன்றாகும். ஒரு வழக்கில் பொது
முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டப் பிரச்சனை பெருமளவில் அடங்கி
யுள்ளது என்றால், அவ்வழக்கில் சொத்து மதிப்பு எவ்வளவு இருப்
பினும் அதைக் கருத்திற்கொள்ளாமல், அவ்வழக்கு குறித்து தலைமை
உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்யலாம் என்று உயர்நீதி
மன்றம் சான்றளிக்கலாம். இந்தக் கருத்தை ஒட்டித்தான் இந்த
30-வது திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இப்படிச்
சொல்லப்பட்டதால் எல்லா வழக்குகளுமே தலைமை உயர்நீதி மன்றத்
திற்குச் சென்றுவிட முடியுமா? 5,000 ரூபாய், 10,000 ரூபாய், 10
லட்ச ரூபாய், 20 லட்ச ரூபாய் வழக்குகள்—போய்விட முடியும்
என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது என்ன சொல்கிறார்கள்
என்றால் ...

'An appeal shall lie to the Supreme Court from any judgment,
decree or final order in a civil proceeding of the High Court in the
territory of India if the High Court certifies—

(a) that the case involves a substantial question of law of
general importance; and

(b) that in the opinion of the High Court the said question
needs to be decided by the Supreme Court. என்று சொல்லி

யிருக்கிறார்கள்.

எந்த வழக்குகள் செல்லலாம் என்று சொன்னால் உயர்நீதி மன்றம்
அனுமதி அளிக்கின்ற வழக்குகள் மட்டும் தான் செல்லலாம். அது
ரூ: 5,000 வழக்காக இருந்தாலும் சரி, 5 லட்ச ரூபாய் வழக்காக
இருந்தாலும் சரி, 5 கோடி ரூபாய் வழக்காக இருந்தாலும் சரி, அது
எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றால், அதிலே பொதுத்தன்மை வாய்ந்த
சட்டப் பிரச்சனை இருக்கிறது, அந்த சட்டப் பிரச்சனையின் பேரில்
தலைமை நீதி மன்றம் தான் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்
கிறது என்று உயர் நீதிமன்றம் சான்றிதழ் அளிக்க வேண்டும்.

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அப்படிப்பட்ட வழக்குகளைத் தான் அனுப்பி வைக்கலாம். அல்லது தலைமை நீதி மன்றம் இதைப்பற்றி தீர்ப்பு அளிப்பது தான் முறையாக இருக்கும், பொருத்தமாக இருக்கும் என்று உயர்நீதி மன்றம் கருதுகின்ற அப்படிப்பட்ட வழக்குகள்தான் தலைமை நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பப்படலாம். சில வழக்குகள் 5 லட்சம் ரூபாய் வழக்குகளாகக் கூட இருக்கலாம். உயர்நீதி மன்றம் அதைத் தலைமை நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்புத் தேவையில்லை, சட்டப் பிரச்சனை இதில் இல்லை என்று கருதுமேயானால், அப்படிப்பட்ட 5 லட்ச ரூபாய் வழக்குகள் கூட உயர்நீதி மன்றத்தோடு நிறுத்தப்பட்டு விடும்.

ஆகவே, உயர்நீதி மன்றம் சான்றிதழ் தருகின்ற அப்படிப்பட்ட வழக்குகள்தான் தலைமை நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல முடியும். மற்ற வழக்குகள் தலைமை நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல முடியாது என்ற பொதுப்படையான நிதியினுடைய அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் பெரும்பான்மையான ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் இதற்கு இங்கே எல்லோரும் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு முழு ஆதரவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

எல்லாவித ஏழைகளும் வழக்காடப் போகிறார்கள் என்ற நிலை இதன் மூலம் ஏற்பட்டு விடாது. ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்தில் தங்களால் வழக்குகளை எடுத்து நடத்த முடியவில்லை என்று விண்ணப்பித்தால், அவர்களுக்கு உயர்நீதி மன்றம் வழக்கறிஞர்கள் ஏற்படுத்தித் தந்து, அவர்கள் கிரிமினல், சிவில் வழக்குகளை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன. சுப்ரீம் கோர்ட்டைப் பொறுத்த வரையில், கிரிமினல் வழக்குகளாக இருந்தால், தாங்கள் மிக ஏழை, தங்களுடைய கொலை வழக்குகள், மற்ற வழக்குகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வந்துவிட்டால் தங்களால் வாதாட முடியாது என்று கேட்டுக்கொண்டார்களேயானால், அப்படிப்பட்ட ஏழைகளுக்கு வழக்கறிஞர்களை வைத்துக் கொடுக்க இப்பொழுதும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கிரிமினல் வழக்குகளைப் பொறுத்த வரையில் வாய்ப்பு இருக்கிறது. சிவில் வழக்குகளைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு தலைமை நீதி மன்றத்தினிடம்தான் இருக்கிறது. அங்கே செல்லத் தக்க அளவுக்கு சீழ்க் கோர்ட்டுகளைத் தாண்டி, உயர்நீதி மன்றத்தையும் தாண்டி, தலைமை நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கின்ற அத்தகைய வாய்ப்பு வசதிகள் அல்லது பிடிவாதமாக

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 டிசம்பர் 13]

மற்றவர்கள் கொண்டு செல்கின்ற நிலை குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால், சிவில் வழக்குகளைப் பொறுத்த வரையில் தலைமை நீதிமன்றத்தில் அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு, வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

எப்படியானாலும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நாம் அதைப்பற்றி கருத்து தெரிவித்து, அதை ஏற்றுக்கொள்கிற நிலைமை ஏற்படவில்லை. 30-வது அரசியல் திருத்த சட்டத்தை ஆதரிக்கிறோமா, இல்லையா என்பதுதான் சட்டமன்றத்தில் இன்றைக்கு இருக்கிற கேள்வியாக அமைந்திருக்கிறது. தலைமை நீதிமன்றம் தான் இறுதியாக இதைப் பற்றி ஆலோசித்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

மற்றொன்றும் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் அங்கிருந்து இங்கே வருவதைவிட இந்தச் சட்டமன்றமும், மற்ற சட்டமன்றங்களும் தங்கள், தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்த பிறகு பாராளுமன்றத்தில் இதை நிறைவேற்றுவது முறையாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது விதியின் கீழ் இந்தத் திருத்த சட்டம் அங்கே பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டு, இந்தச் சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதியின் கீழ்

“ Provided that if such amendment seeks to make any change in—

(a) article 54, article 55, article 73, article 162 or article 241, or

(b) Chapter IV of Part V, Chapter V of Part VI or Chapter I of Part XI, or

(c) any of the Lists in the Seventh Schedule, or

(d) the representation of States in Parliament, or

(e) the provisions of this article,

the amendment shall also require to be ratified by the Legislatures of not less than one-half of the States by resolutions to that effect passed by those Legislatures before the Bill making provision for such amendment is presented to the President for assent.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு விதி இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற மாநில சட்ட மன்றங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள், மொத்தம்

பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசிய

லமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு குறித்து

1972 டிசம்பர் 13] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கிற மாநில சட்டமன்றங்களில் பாதி சட்டமன்றங்களுக்கு மேல் இதற்கு ஆதரவு தந்தால்தான் இந்தத் திருத்த சட்டத்தைப் பாராளுமன்றம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியும். பாதிக்கு மேல் உள்ள சட்டமன்றங்கள் இதற்கு ஆதரவு இல்லை என்று தீர்மானித்தால் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை பாராளுமன்றம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர முடியாது. மறுபடியும் அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். ஆனால், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறிய கருத்து வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரி திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமானால் அந்தப் பொறுப்பு இப்பொழுது பாராளுமன்றத்திற்குத்தான் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, ஷரத்துக்களை நிறைவேற்றியதற்குப் பிறகு, அதை ஏற்றுக்கொள்வதா, இல்லையா என்று தீர்மானிக்கின்ற வாய்ப்புதான் இப்பொழுது சட்டமன்றங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டில் ஒன்று, இதை ஏற்றுக்கொள்வதென்றோ, இல்லையா என்று சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு தான் இப்பொழுது இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தான் இங்கே உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களும், விளக்கங்களும் பயன்படுமே தவிர, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா, இல்லையா என்று தெரிவிக்கின்ற வாய்ப்பு தான் இப்பொழுது நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னது போல், முதலில் பாராளுமன்றம் சட்டத்தை இயற்றி, பாதி சட்டமன்றங்களுக்கு மேல் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறதா, இல்லையா என்று கருத்தறிய அனுப்பப்படுவதற்குப் பதிலாக, சட்டமன்றங்களின் கருத்துக்களை முதலில் பெற்று, அதற்குப் பிறகு சட்டத்தை உருவாக்குகின்ற பொறுப்பை பாராளுமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்து வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். மாநில சட்டமன்றங்கள் அப்படிப்பட்ட திருத்த சட்டங்களில் தங்களுடைய கருத்துக்களை முதலில் அளித்த பிறகு பாராளுமன்றம் முடிவெடுக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்துவது வரவேற்கக்கூடியது என்றாலும், அந்தக் கருத்தை பாராளுமன்றம்தான் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். மத்திய அரசு அந்தக் கருத்தை ஏற்று, அதற்கான அரசியல் அமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வரவேண்டும். பார்லிமெண்டில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை இந்த வகையில் திருத்துவதற்கு

166 பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு பேரவையின் இசைவுக்கு வந்துள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசியல் மைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 டிசம்பர் 13]

திருத்தச் சட்டம் ஒன்று கொண்டு வருவதற்கு அங்கே போய் வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். அதுவும் இந்தச் சட்டமன்ற அதிகார வரம்பிற்குள் இதைத் திருத்துவதற்கு அல்லது தீர்மானம் கொடுப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படவில்லை. இந்தக் கருத்து வரவேற்கத்தக்க கருத்து. பார்லிமெண்டில் இருக்கிற எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் அங்கே கொண்டு போய் இதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வதற்கு, முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கு, இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் பயன்படும். இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா, இல்லையா என்பது தான் கேள்வி.

இந்த 30-வது அரசியல் அமைப்பு திருத்தச் சட்டத்திற்கு எல்லோரும் ஏகமனதாக ஆதரவு தந்து, இந்த சட்டமன்றம் இதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்ற கருத்து ஒரு முற்போக்கான கருத்து. அந்தக் கருத்து வரவேற்க வேண்டிய கருத்து. அதன் மூலம் இந்த மாமன்றம் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி வைப்பது மிக பொருத்தமானது. இதன் மூலம் முற்போக்கான இப்படிப்பட்ட கருத்தை நாம் வரவேற்கிறோம் என்று இந்தியாவுக்கே எடுத்துக் காட்டுகிறோம். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆதரவைத் தெரிவித்த எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1972-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (30-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின் கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது.”

அரசினர் தனித் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

1972 டிசம்பர் 13]

(6) தகவல் கோரல்—உயர் நீதிமன்றத்தின் நோட்டீஸ்படி பேரவைத்
துணைத்தலைவர் அங்கு சென்று தம் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது
குறித்து.

DR. H. V. HANDE : Sir, Article 212, sub-clause (2) says as follows :—

“No Officer or member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under the Constitution for regulating procedure or the conduct of business, or for maintaining order, in the Legislature shall be subject to the jurisdiction of any court in respect of the exercise by him of those powers.”

Under that sub-clause (2) the Hon. Deputy Speaker, who has been called to appear before the High Court, has declined to appear before that Court. At the same time I would like to invite your attention to sub-clause (1) of Article 212. It says :—

“(1) The validity of any proceedings in a Legislature of a State shall not be called in question on the ground of any alleged irregularity of procedure.”

But the proceeding of this House has been called in question in that Court. The High Court has also admitted the writ with regard to proceedings of this House. Once the High Court has admitted the writ petition, will it not be advisable for you, Sir, to go before the Court, appear before them and withstand or be prepared to give your comments? I am only seeking your clarification.

THIRU M. A. LATHEEF : A very substantial question of law . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : I would like to invite your attention to Article 211 which says :—

“No discussion shall take place in the Legislature of a State with respect to the conduct of any judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties.”

THIRU M. A. LATHEEF : Regarding myself I am well aware of Article 211. I do submit that Dr. Hande has raised a substantial question of law. Particularly this question has been raised and you have given your observation about the jurisdiction of the Court in summoning the Presiding Officer of the House to appear

[Thiru M. A. Latheef] [1972 டிசம்பர் 13]

before the Court or submit himself to some judicial proceedings before the Court.

With regard to the implications of clause 1 and clause 2 of Article 212, I differ from the expression of opinion of Dr. Hande. Of course, Dr. Hande has not given a definite opinion, but he has raised certain doubts and it is my duty as a member of this House to bring to the notice of the Chair and members of this House the position as I understand it.

Now, clause 1 of Art. 212 clearly states that the validity of any proceedings in the Legislature of a State shall not be called in question on the ground of any alleged irregularity of procedure. Clause 2 of the Article says that no officer or member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under the Constitution for regulating procedure or the conduct of business or for maintaining order in the Legislature, shall be subject to the jurisdiction of any court in respect of the exercise by him of those powers.

With regard to the incidents or happenings, though the proceedings were duly conducted by you, Sir, after the legal removal of the then Speaker on the 2nd of this month . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : Mr. Latheef, be brief.

THIRU M. A. LATHEEF : I am not going into the discussion. Now the point at issue is this . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : I am afraid I am too liberal and so many precedents are created in this House. This morning I have announced my decision that I am not going to the Court. The High Court itself had been very careful in sending the summons to the Secretary to be placed before me. The intention of the High Court is to ask the Hon. Deputy Speaker to give an affidavit or appear through his lawyer. I have clearly stated my position and there is a precedent. Dr. Krishna Rao when he was the Presiding Officer here, refused to appear before the Court and refused to oblige the orders of the Court. It is clearly stated in Art. 212 of the Constitution that the proceedings of this House shall not be called in question in the High Court. What Dr. Hande raised was whether it was proper with reference to clause 1 it should be raised . . .

1972 டிசம்பர் 13]

DR. H. V. HANDE : What I said was this. Even though there was clause (1) of Article 212, in spite of that, the Court has admitted the petition of Mr. Mathialagan. Therefore. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : No, no. It is a very delicate matter. If you proceed, it will create a discussion and there will be opinions and counter-opinions. And there is Article 211 and that will create a more delicate situation. Therefore, I would like Hon. Members not to proceed further and close this matter with these observations.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவடைகின்றன, பேரவை நாளைக் காலை 9 மணியளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை முற்பகல் 11-24-க்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

'Nil.'

B. Reports, Notification and Other Papers.

30. Notification issued with G.O. Ms. No. 2823, Revenue, dated the 28th October 1972, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the bonds to be issued in connection with the floating of an open market loan by the Madras Port Trust.

@ 31. The Tamil Nadu Betting Tax (Second Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 50 of 1972).

@ 32. Annexure to the Mettur Township, Courtallam Township and Bhavanisagar Township (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 49 of 1972).

[1972 டிசம்பர் 13]

இணைப்பு—1.

[7-ம் பக்கத்தில் 143-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

ஊரக வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித்துறை.

அரசு ஆணை எண் : 1805.

நாள் : 3—8—1971.

சுருக்கம்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம்—தமிழ்நாடு—வளர்ச்சி வட்டார நிலையில் நிர்வாகத் துறையினை சீரமைத்தல்—வளர்ச்சி வட்டாரத்திலுள்ள பல்வேறு பணித் தரத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு ஆட்சி எல்லை, செயல்முறை அதிகார வரம்பை ஏற்படுத்தல்—ஆணைகள்—பிறப்பிக்கப்பட்டன.

1953ஆம் ஆண்டில் தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதும் திட்ட வளர்ச்சிப் பிரிவாக வளர்ச்சி வட்டாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. வளர்ச்சிப் பணியாளர்கள் குழுவினருக்கு திட்டமிடும் அதிகாரியாகவும், ஒருங்கிணைக்கும் அதிகாரியாகவும் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியைக் கொண்டு ஒரு வளர்ச்சித் துறை நிறுவனமாக தற்போதுள்ள வட்டார வளர்ச்சித்துறை அச்சமயத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. பல்வேறு துறைச் செயல்களை ஒருங்கிணைக்கும் அதிகாரியான வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி, வளர்ச்சிப் பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் திட்டங்களைப் பெற்று, அத்திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, தன்னுடைய நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் பணிபுரியும் ஊர் நல ஊழியர்கள் மூலம் அத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவார். வளர்ச்சி வட்டாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பஞ்சாயத்து ராஜ்ய நிறுவனங்களை ஏற்படுத்துதல், அதிகார நிறுவனங்களிடமிருந்து அதிகாரங்களைப் பிரித்து மக்களின் நேரடிப் பிரதிநிதிகள் மன்றத்துக்கு அளித்தல் போன்ற முக்கிய பல மாறுதல்கள் வட்டார வளர்ச்சியின் நிறுவன அமைப்பிலும், நிர்வாகத்துறையிலும் கொண்டுவரப்பட்டன. இதன் அடிப்படையில், ஒன்றியத் தொடக்கக் கல்விக்கு நிதிவசதி ஏற்படுத்துதல், சாலைகள், ஏரிகள் முதலியவற்றைப் பேணுதல் போன்ற பல கூடுதல் ஒழுங்குமுறைகள், சட்டவரம்பான செயல்கள் ஆகிய அதிகாரங்கள் பிரித்தளிக்கப்பட்டன. தொடக்கத்தில் மேற்கூறிய பணிகளைக் குறித்து எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இத்துடன், மாநிலக் கடன் வசூல்கள், சிறு சேமிப்பு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு,

1972 டிசம்பர் 13]

கொள்முதல் முதலிய பல தனிப்பட்ட திட்டங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. இத்தகைய காரியங்கள் அனைத்தினாலும் வளர்ச்சி வட்டாரத்தின் முதல் அமைப்பு, தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டத்தினால் கொண்டுவரப்பட்ட பல்வேறு பணிகளின் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படவில்லை.

2. தற்போதைய வளர்ச்சி வட்டாரத்தின் நிர்வாக அமைப்பில் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிக்கு அனைத்துத் திட்டங்களின் முழுப் பொறுப்பும், அதிக அளவில் அலுவலக பணி தொல்லையும் உள்ளது. எனவே, வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி தன்னுடைய செயல்களையும் கடமைகளையும் திறம்பட நிறைவேற்ற வேண்டுமெனில், தற்போதுள்ள வளர்ச்சி வட்டார நிர்வாக அமைப்பிலுள்ள வளர்ச்சிப் பணி அதிகாரிகளிடையே அவர்கள் செயல்கள், கடமைகள் ஆகியவற்றை பிரித்தளிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். வளர்ச்சிப்பணி அமைப்பு என்ற முறையில் வளர்ச்சி வட்டாரத்தின் மூலக் கோட்பாடு மாறி விட்டது. பல்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளில் வளர்ச்சித் திட்டங்களை வேகமாகவும், திறம்படவும் செயல்படுத்தும் பொறுப்புடன் வளர்ச்சி வட்டாரத்தின் புதிய நடைமுறையில், ஊராட்சி ஒன்றியம் சில சட்டவரம்பான ஒழுங்குமுறைச் செயல்களையும் புரிய வேண்டியுள்ளது. வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியின் பணிச்சுமை அதிகரித்திருப்பதும், மாறுபட்ட சூழ்நிலைகளும், வளர்ச்சி வட்டாரத்தின் நிர்வாக அமைப்புகளைச் சீரமைப்பதை அவசியமாக்கியுள்ளன.

3. வளர்ச்சி வட்டாரத்தின் தற்போதைய நிர்வாக அமைப்பில் ஊர் நல உதவியாளர்கள் நூற்றுக்கு நூறு வேளாண்மைத் துறைப் பணியாளர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆனால், நடைமுறையில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு, வசூல், கொள்முதல் முதலியவற்றுக்கான சிறப்பு இயக்கங்கள் போன்ற காரியங்களுக்காக அவர்களது வேலை நேரத்தில் பெரும்பகுதி செலவழிக்கப்படுகிறது. இதனால் வேளாண்மைத் துறைத் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. கால்நடை வளர்ப்பு, கூட்டுறவு முதலியன உள்ளிட்ட வேளாண்மைத் துறைக்குத் தொடர்பான பணிகளில் மட்டுமே ஊர் நலப் பணியாளர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்றிருந்தும், அவர்களை வேளாண்மைக்குத் தொடர்பில்லாத பிற கடமைகள், பொறுப்புகளிலிருந்து விடுவிக்க எவ்வித ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படவில்லை என்று புது டில்லியில் 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 7 ஆம் நாள் நடைபெற்ற சமுதாய வளர்ச்சி ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில் கூறப்பட்டது. ஊர் நலப் பணியாளர்கள் நூற்றுக்கு நூறு சதவீதம் தங்கள் நேரத்தை வேளாண்மைத்துறை வளர்ச்சிக்கு செலவிட வேண்டும் அல்லது

[1972 டிசம்பர் 13]

ஊர் நலப் பணியாளர்களில் 75-80 சதவீதப் பணியாளர்களை வேளாண்மைக் காரியங்களுக்கு மட்டுமே ஈடுபட செய்யவேண்டும். மற்ற பணியாளர்கள் வேளாண்மை அல்லாத பிற பணிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபடலாம் என்று இந்திய வேளாண்மைத் துறையை நவீனப்படுத்துவதற்கான நிபுணர் குழு பரிவுரை செய்திருப்பதாகவும் சமுதாய வளர்ச்சி ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில் குறிப்பிடப் பட்டது. எனவே உற்பத்தித் துறைச் செயல்களுக்கு மட்டும் ஈடுபட தனியாக ஊர் நல உதவியாளர்களை நியமிக்க வேண்டிய அவசிய மேற்பட்டுள்ளது.

4. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சூழ்நிலையையொட்டி, வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் நிர்வாக அமைப்பை சீரமைப்பதற்கும் உற்பத்தித் துறை செயல்களில் மட்டும் ஈடுபட தனியாக ஊர் நல உதவியாளர்களை நியமிப்பது குறித்தும் சென்னை கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநருடன் கலந்து இதுபற்றிய குறிப்பை அரசு கவனமாக பரிசீலித்தது. அதன்படி வளர்ச்சி வட்டார நிர்வாக அமைப்பைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகப் பணியாளர்கள் பிரிவை நான்கு கிளைகளாக அதாவது (1) பொதுப் பிரிவு, (2) உற்பத்திப் பிரிவு, (3) கல்விப் பிரிவு, (4) பணிப் பிரிவு என பிரிக்க வேண்டும் என்றும் வளர்ச்சி வட்டாரத்தின் பல்வேறு பணித்தரத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளின் ஆட்சிப் பகுதி செயல் அதிகார வரம்பு இவ்வாணையின் இணைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு இருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இவ்வாணையின் இணைப்பில் "II. பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு வளர்ச்சிப்பணி அதிகாரிகளை நியமித்தல்—அவர்களின் கடமைகள், பொறுப்புகள்—6. உற்பத்தி பிரிவு, பொதுப் பிரிவுகளில் ஊர் நல உதவியாளர்களை பிரித்து நியமித்தல்" என்னும் இனத்தின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு உற்பத்திப் பிரிவு பொதுப் பிரிவு ஆகியவற்றில் வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் தற்போது பணிபுரியும் ஊர் நல உதவியாளர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்றும் கட்டளையிடப்பட்டது.

5. மேற்சொன்ன திட்டத்தைச் செயல்படுத்த விரைவில் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு ஊர் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார். இதற்கிடையில் மாநிலத்தில் அனைத்து வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும் நிர்வாக அமைப்பை சீரமைத்து முடித்தல் குறித்து அரசுக்கு அறிக்கை ஒன்று அனுப்புமாறும் கேட்கப்பட்டுள்ளது.

1972 டிசம்பர் 13]

6. இவ்வாணை கிடைக்கப்பெற்றமைக்கு ஒப்புதல் சான்று அனுப்ப வேண்டும்.

(ஆளுநரின் ஆணைப்படி)

கா. திரவியம்,
அரசுச் செயலாளர்
(பொறுப்பு).

(தமிழாக்கம்)

இயக்குநர்,
பொதுத் (மொழிபெயர்ப்பு)
துறை.

பிற்சேர்க்கை

வட்டார அலுவலகத்தில் நிர்வாக அமைப்பும் அலுவல் அமைப்பும்.

1. வட்டார அலுவலகத்தில் பல்வேறு பிரிவுகள்.

ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்தில் பணியாளர்மைப்பு பொதுப் பிரிவு, உற்பத்திப் பிரிவு, கல்விப் பிரிவு, பணிகள் பிரிவு என நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும். (1) பொதுப் பிரிவு ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுப்பதிகாரியின் பொறுப்பில் இருக்கும். (2) உற்பத்திப் பிரிவு ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரியின் பொறுப்பில் இருக்கும். (வேளாண்மை) வளர்ச்சி அதிகாரி ஒருவருக்கு மேற்பட்டு பலர் இருப்பின், (வேளாண்மை) வளர்ச்சி முதுநிலை அதிகாரி அல்லது வேளாண்மை மாவட்ட அதிகாரியால் நியமனம் செய்யப் பட்ட ஒருவர் ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரியாக இருப்பார். (3) கல்விப் பிரிவிற்கு (கல்வி) வளர்ச்சி அதிகாரி பொறுப்பு வகிப்பார். இவர் ஒன்றிய கல்வி அதிகாரியாகப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்படுவார், (4) பணிகள் பிரிவிற்கு ஒன்றியப் பொறியாளர் பொறுப்பு வகிப்பார்.

1. உற்பத்திப் பிரிவு.

வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீனளம், கூட்டுறவு ஆகிய வற்றின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் இப்பிரிவு பொறுப்பு வகிக்கும். வெவ்வேறு துறைகள் கொடுக்கும் பல்வேறு திட்டங்களுடன், அரசு, வேளாண்மை மானியத்திலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மானியத் தொகையைக் கொண்டு வேளாண்மை தொடர்பான உரமிடுதல் மும்முரத் திட்டத்திற்கு மட்டும் கடன்கள் கேட்டு வரும் கடன் விண்ணப்பங்களையும் இப்பிரிவு

[1972 டிசம்பர் 13]

முறைப்படுத்தும். புதிய கிணறு உதவித்தொகை திட்டம், நிலவள வங்கிக் கடன்கள், போன்ற ஏனைய கடன்கள் குறித்து இப்பிரிவு பிரச்சாரம் செய்யும்; ஆனால், இது தொடர்பாக விசாரணை செய்வது, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது போன்ற பணிகளை (கூட்டுறவு) வளர்ச்சி அதிகாரி கவனிப்பார். இதற்காகப் பொதுப் பிரிவிலுள்ள ஊர் நலப் பணியாளர்கள் இவருக்கு உதவி செய்வர். நீண்டகாலக் கடன்களை முறைப்படுத்துவதில் அவசியமான அளவுக்கு உதவி செய்து வரும் துறை கூட்டுறவுத் துணைப்பதிவாளர்களுக்கு (கூட்டுறவு) வளர்ச்சி அதிகாரி உதவி செய்வார்.

2. கல்விப் பிரிவு.

தொடக்கக் கல்வி தொடர்பாக உள்ள அனைத்தையும் இப்பிரிவு கவனிக்கும். இத்துடன், கிராம வாடுலி மன்றங்கள், இளம் குடியானவர் சங்கங்கள் போன்ற சமூகக் கல்வி நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் இப்பிரிவு பொறுப்பு வகிக்கும்.

3. பணிகள் பிரிவு.

வளர்ச்சி வட்டாரப் பகுதியில் “பணிகள்” திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் இப்பிரிவு பொறுப்பு வகிக்கும்.

4. பொதுப் பிரிவு.

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு தொடர்பாகவுள்ள அனைத்தையும் இப்பிரிவு கவனிக்கும். இதோடு, இப்பிரிவு பின்வருவனவற்றையும் கவனித்து வரும்:—

- (1) பொதுவான ஒழுங்குமுறை.
- (2) ஊராட்சி ஒன்றியக்குழு.
- (3) ஊராட்சி நிர்வாகம், தணிக்கை.
- (4) திட்டங்கள்.
- (5) கணக்குகள், தணிக்கைப் பிரிவு.
- (6) கடன்கள்—புதிய கிணறுகள் உதவித்தொகை திட்டம், நிலவள வங்கி முதலியன.
- (7) குடும்ப நலத் திட்டம்.
- (8) சுகாதாரம்.
- (9) சிறப்பு இயக்கங்கள்.
- (10) மகளிர் நலன்.
- (11) கிராமத் தொழில்.
- (12) ஏனைய பிரிவுகளுக்கு ஒதுக்கப்படாத பிற திட்டங்கள்.

1972 டிசம்பர் 13]

II. வெவ்வேறு பிரிவுகளில் வளர்ச்சி அதிகாரிகளை அமர்த்துதலும் அவர்களுக்குள்ள கடமைகளும் பொறுப்புகளும்.

1 கீழ்க்காணும் வளர்ச்சி அதிகாரிகள் உற்பத்திப் பிரிவின் கீழ் பணியாற்றுவர் :—

- (a) ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரி.
- (b) வளர்ச்சி அதிகாரி (வேளாண்மை).
- (c) வளர்ச்சி அதிகாரி (கால்நடை வளர்ப்பு).
- (d) வளர்ச்சி அதிகாரி (கூட்டுறவு).

(கால்நடை வளர்ப்பு) வளர்ச்சி அதிகாரியும், (கூட்டுறவு) வளர்ச்சி அதிகாரியும் ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுப்பதிகாரிக்கு நேரடி சார்நிலைப் பணியாளர்களாக உற்பத்திப் பிரிவில் பணியாற்றுவர். ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரி, (வேளாண்மை) வளர்ச்சி அதிகாரி, (கால்நடை வளர்ப்பு) வளர்ச்சி அதிகாரி, (கூட்டுறவு) வளர்ச்சி அதிகாரி ஆகியோர் அந்தந்த மாவட்டத் துறைத் தலைவர்கள் தொடர்பான தொழில் நுட்பப் பொருள்களுக்கு முற்றிலும் பொறுப்புடையவராவர். துறைத் தலைவர்கள் தற்போது இவர்கள்மீது கட்டுப்பாடு அதிகாரம் செலுத்துவது தொடர்ந்து நீடிக்கும்.

கீழ்க்காணும் அதிகாரிகள் அவர்களுக்கெதிரே குறிப்பிடப் பட்டுள்ள பிரிவுகளின் நடவடிக்கைகளுக்கு முழுப் பொறுப்பு வகிப்பர்.

(a) உற்பத்திப் பிரிவு.

(i) ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரி.—இவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் வேளாண்மைக்குப் பொறுப்புடையவராவார்; அதோடு இப்பிரிவிற்கு முழுப் பொறுப்புடையவரும் ஆவார்.

(ii) (வேளாண்மை) வளர்ச்சி அதிகாரி.—ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் வேளாண்மைக்குப் பொறுப்புடையவராவார்.

(iii) (கால்நடை வளர்ப்பு) வளர்ச்சி அதிகாரி.—கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டம், மீனளத் திட்டம் அனைத்திற்கும் பொறுப்புடையவராவார்.

(iv) (கூட்டுறவு) வளர்ச்சி அதிகாரி.—கூட்டுறவுத் திட்டங்கள், அனைத்திற்கும் பொறுப்புடையவராவார்.

[1972 டிசம்பர் 13]

(b) கல்விப் பிரிவு.

(கல்வி) வளர்ச்சி அதிகாரி.

(c) பணிகள் பிரிவு.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறியாளர்.

(d) பொதுப் பிரிவு.

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்.

2. ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரி, (வேளாண்மை) வளர்ச்சி அதிகாரி ஆகியோரின் பங்கும் பொறுப்புகளும் பின் வருமாறு :—

(a) வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதி ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரிக்கும் (வேளாண்மை) வளர்ச்சி அதிகாரிக்கு மிடையே பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டு இவ்விரு அதிகாரிகளும், அவரவர் பகுதியில் நடைபெறும் பணிக்குப் பொறுப்புடையவராவர்.

(b) வரையறுக்கப்பட்ட இலக்குகள் ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரிக்கும் (வேளாண்மை) வளர்ச்சி அதிகாரிக்கு மிடையே பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டு அவரவருக்கு வரையறுக்கப் பட்டுள்ள இலக்குகளுக்குப் பொறுப்புடையவராவர்.

(c) ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரி வளர்ச்சி அதிகாரிகளிடமிருந்து தகவல்களைப் பெறுவார். அதோடு குறித்த காலத்திற்கொருமுறை தயாரிக்கப்படும் அறிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து அவை உரிய காலத்தில் அனுப்பப்படுகின்றனவா என்பதையும் பார்த்துக்கொள்வார்.

(d) ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரி வேளாண்மை சம்பந்தப்பட்ட கடிதத் தொடர்பு அனைத்திற்கும் பொறுப்புடையவராவார்.

(e) (கூட்டுறவு) வளர்ச்சி அதிகாரியும், (கால்நடை வளர்ப்பு) வளர்ச்சி அதிகாரியும் அவரவர் பிரிவுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இதுபோன்ற பொறுப்பை உடையவராவர்.

(கம்போஸ்ட்) குழி உர மேம்பாட்டு ஆய்வாளரும் பிற பணியாளர்களும் ஊராட்சி ஒன்றிய வளர்ச்சி அதிகாரியின்கீழ் பணி யாற்றுவர்.

1972 டிசம்பர் 13]

வேளாண்மைப் பொருள் விற்பனை நிலையம் ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரியின் அதிகாரத்தின்கீழ் இருக்கும். பின்வருவன குறித்து அவர் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

(a) போதுமான இருப்புகள் வைத்து வரப்படுகின்றனவா என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளுதல்.

(b) இருப்பையும், ரொக்கத்தையும் திடீரெனச் சோதனையிடுதல்.

(c) மூன்று திங்களுக்கு ஒருமுறை இருப்புகளைச் சரிபார்த்தல். பொறுப்பதிகாரி மூன்று திங்களுக்கு ஒருமுறை இருப்பைச் சோதனையிடுவது அவசியமில்லை.

3. நிலைப்பணியாளர் பின்வருமாறு அமர்த்தப்படுவர் :—

1. உற்பத்திப் பிரிவு	உதவியாளர் ஒருவர் (விற்பனை நிலைய எழுத்தர்/உதவியாளருடன் கூட)	
2. கல்விப் பிரிவு	தலைமை எழுத்தர்	1
	எழுத்தர்	1
3. பணிகள் பிரிவு	உதவியாளர்	1
	எழுத்தர்	1
4. பொதுப் பிரிவு	மேலாளர்	1
	கணக்கர்	1
	காசாளர்	1
	எழுத்தர்கள்	4

வெவ்வேறு பிரிவுகளில், அமர்த்தப்பட்ட சம்பந்தப்பட்ட நிலைப்பணியாளர்கள், பிரிவுகளுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் அலுவலருக்கு அறிக்கைகளை அனுப்புவர். கூட்டுறவு, கால்நடை வளர்ப்பு தொடர்பான அறிக்கைகள் முறையே (கூட்டுறவு) வளர்ச்சி அதிகாரிக்கும், (கால்நடை வளர்ப்பு) வளர்ச்சி அதிகாரிக்கும் அனுப்பப்பட வேண்டும். பொதுப் பிரிவைப் பொறுத்தமட்டில், அறிக்கைகள் மேலாளர் மூலமாக ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுப்பதிகாரிக்கு அனுப்பப்படும்.

4. பிரிவுகளுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் அலுவலர்கள், பிரிவுகளுக்கு முழுப்பொறுப்பு வகித்து வருவதோடு கீழ்க்காணும் அலுவல்களையும் நிறைவேற்றுவர் :—

(a) அவர்கள், வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி/ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் சார்பாக வரைவுக் குறிப்புகளுக்கும் உண்மை நகல்களுக்கும் ஏற்பளிப்பதோடு, கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட அறிக்கைகள், வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி-ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுப்பதிகாரி பார்க்கும் அவசியமான அறிக்கைகள் நீங்கலாக ஏனைய கடிதங்கள்

[1972 டிசம்பர் 13]

குறித்த காலத்திற்கொருமுறை தயாரிக்கப்படும் அறிக்கைகள் ஆகிய வற்றை அனுப்புவார்.

(b) பிரிவில் பணியாற்றும் சார்நிலைப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் தற்செயல் விடுப்பு அளித்தல்.

(c) அவர்கள், பிரிவில் பணியாற்றும் சார்நிலைப் பணியாளர்கள் தொடர்பான ரகசியப் பதிவேடுகளைத் தொடங்குவர். (வேளாண்மை) வளர்ச்சி அதிகாரி, ஊர் நலப் பணியாளர்கள் தொடர்பாக ரகசியப் பதிவேடுகள் தொடங்கும் பணியைத் தற்போது செய்கிறார்.

(d) அவர்கள், பிரிவில் பணியாற்றும் சார்நிலைப் பணியாளர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கையை மேற்கொள்வர்; ஆயினும் பொறுப்பதிகாரி அல்லது வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி தமக்குத் தற்போது வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு பணியாளர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கின்றனர்.

5. வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரின் பொறுப்புகள் பின்வருமாறு:—

(1) திட்டங்கள், நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுப்பதிகாரி முழுப் பொறுப்பு வகிப்பதோடு, முறையான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவிலும் செயல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதைப் பார்த்துக்கொள்வார்.

(2) வெவ்வேறு நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஊராட்சி ஒன்றிய அதிகாரிகள், வளர்ச்சி அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசித்து திட்டங்களை அவர் வகுத்து அவை ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவினால் நிறைவேற்றப்பட்டு பின்னர் செயல்படுத்தப்படுவதையும் பார்த்துக்கொள்வார்.

(3) ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள வளர்ச்சி அதிகாரிகள், ஏனைய பணியாளர்கள்மீது நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரத்தை ஆணையாளர் தொடர்ந்து செலுத்துவார்.

(4) ஆணையாளர் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள தற்போதைய நிர்வாக, நிதி அதிகாரங்களைத் தொடர்ந்து செலுத்தி வருவார்.

6. உற்பத்திப் பிரிவிலும் பொதுப் பிரிவிலும் ஊர் நலப் பணியாளர்களைப் பரவலாக நியமித்தல்.

ஊர் நலப் பணியாளர்கள் உற்பத்திப் பிரிவின்சீழும் பொதுப் பிரிவின்சீழும் அமர்த்தப்படுவர். உற்பத்திப் பிரிவைச் சேர்ந்த

1972 டிசம்பர் 13]

ஊர் நலப் பணியாளர்கள் உற்பத்திப் பிரிவு சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மட்டுமே கவனிப்பர். பொதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த ஊர் நலப் பணியாளர்கள் உற்பத்தி நீங்கலாக ஏனைய நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் கவனிப்பர்.

மூன்று வகை வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் உள்ளன. அவை பின் வருமாறு:—

(i) மும்முர வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.—வேளாண்மை மும்முர வளர்ச்சித் திட்டம், தஞ்சாவூர்.

(ii) ஓரளவு மும்முர வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.—செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய வற்றில் வேளாண்மைப் பகுதி மும்முரத் திட்ட வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.

(iii) சாதாரண வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.—மும்முர வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் ஊர் நலப் பணியாளர்கள் 20 பேரும் ஓரளவு மும்முர வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் ஊர் நலப் பணியாளர் 10 பேரும் கிராம நலப் பணியாளர் 5 பேரும் சாதாரணமான வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் ஊர் நலப் பணியாளர் 10 பேரும் உள்ளனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட பணியாளர்கள் “உற்பத்திப் பிரிவிலும்” “பொதுப் பிரிவிலும்” பின்வருமாறு அமர்த்தப்படுவர் —

	உற்பத்திப் பிரிவு	பொதுப் பிரிவு
(i) மும்முர வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.	ஊர்நலப் பணியாளர் 15 பேர்.	ஊர்நலப் பணியாளர் 5 பேர்.
(ii) ஓரளவு மும்முர வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.	ஊர்நலப் பணியாளர் 5 பேர். இவர்களுடன் கிராம நலப் பணியாளர்கள் 5 பேர். கிராம வளர்ச்சிப் பயிற்சி நிலையங்களில் கிராமநலப் பணியாளர் பயிற்சி பெற்ற வுடன் அவர்கள் ஊர்நலப் பணியாளர்களாவர்.	ஊர்நலப் பணியாளர் 5 பேர்.
(iii) சாதாரண வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.	ஊர்நலப் பணியாளர் 5 பேர்	ஊர்நலப் பணியாளர் 5 பேர்.

[1972 டிசம்பர் 13]

உற்பத்தி நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை, நேர்விற்கேற்ப, வளர்ச்சி வட்டாரம் 15, 10 அல்லது 5 தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டு, ஊர் நல உதவியாளர் ஒருவர் அல்லது ஊர் நலப் பணியாளர் ஒருவர் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் நியமிக்கப்படுவார்.

உற்பத்திப் பிரிவுக்கு நியமிக்கப்பட்ட ஊர் நல உதவியாளர்கள், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, கூட்டுறவு, மீனள நடவடிக்கைப் பணிகளை மட்டும் தான் கவனிப்பார்கள். அவர்களுக்கு வேறெந்த பணியும் கொடுக்கப்படக்கூடாது.

“பொதுப் பிரிவுக்கென” நியமிக்கப்பட்ட ஊர் நல உதவியாளர் களைப் பொறுத்தவரை, வளர்ச்சி வட்டாரம் ஐந்து தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவர் ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒரு ஊர் நல உதவி யாளர் பொறுப்பாக நியமிக்கப்படுவார்.

III உற்பத்திப் பிரிவில் செய்ய வேண்டிய பணி நடைமுறை.

ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரி, வளர்ச்சி அதிகாரி (கால்நடை வளர்ப்பு), வளர்ச்சி அதிகாரி (கூட்டுறவு) ஆகிய உற்பத்தி பணியாளர்கள் உட்பட உற்பத்திப் பிரிவில் உள்ள ஊர் நல உதவியாளர்கள், ஏனைய பணியாளர்கள் 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை தனிப்பட்ட பணியாளர் கூட்டத்தில் கூடுவர். அக்கூட்டத்தில் ஊராட்சி ஒன்றிய முன்னேற்றம் குறித்து ஆய்வு செய்யப்படும். வளர்ச்சி வட்டார அதிகாரியால் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரால் தலைமை தாங்கப்படும் கூட்டங்களில் வரப்போகிற 15 நாட்களுக்கான திட்டங்கள் முடிவு செய்யப்படும்.

பணியாளர் கூட்டங்களை, வளர்ச்சி வட்டார அதிகாரி— ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் கூட்டும்போது, கல்விப் பிரிவு, பணிப் பிரிவு, பொதுப் பிரிவு ஆகிய மூன்று பிரிவுகளின் கூட்டங்களுக்குக் காலையிலும், உற்பத்திப் பிரிவின் கூட்டத்தில் மாலைிலும் தலைமை தாங்குவார்.

முந்தைய இருவாரங்களில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுப் பணிவுடன், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீனளம், கூட்டுறவு ஆகிய வற்றின் எல்லா பணிகளும் விவாதிக்கப்படும்.

1972 டிசம்பர் 13]

IV. கோப்புகளைப் பெறுவதும் அனுப்புவதும்

1. வளர்ச்சி வட்டார அதிகாரி/ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் தபால்கள் அனைத்தையும் திறந்து பார்த்துவிட்டு மேலாளருக்கு அனுப்புவார்.

2. பல்வேறு பிரிவுகளுக்கொப்ப தபால்களை மேலாளர் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவிற்குப் பொறுப்பாக உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் தலைமையிடத்தில் இருக்கிறபோது அனுப்பி வைப்பார்.

3. ஒவ்வொரு பிரிவிற்குப் பொறுப்பாக உள்ள அதிகாரி தபால்களைப் பரிசீலித்துவிட்டு அவைகளை மேலாளருக்கு அனுப்பி வைப்பார்; அவர் அதைப் பிரித்து அனுப்புவார்.

4. பகிர்வுப் பதிவேட்டில் பதிவாகிய பின்னர், பல்வேறு பிரிவுகளில் உள்ள உதவியாளருக்கும்/எழுத்தருக்கும் அவர்களுடைய கையொப்பத்தை பகிர்வு பதிவேட்டில் பெற்ற பின்னர் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

5. எழுத்தர்/உதவியாளர் அவைகளை தன் பதிவேட்டில் பதிவு செய்து கொண்டு பிரிவின் பொறுப்பில் உள்ள அதிகாரிக்கு அல்லது பொதுப் பிரிவின் நேர்வில் மேலாளருக்கு அக்கோப்பினைப் பணித் தனுப்புவார்.

6. தட்டச்சரைக் கொண்ட உண்மை நகல் பிரிவு மேலாளரின் கீழ் பணிபுரியும், உண்மை நகல் எடுப்பதற்கான கோப்புகள், உதவியாளர்களிடமிருந்து/எழுத்தர்களிடமிருந்து இப்பிரிவிற்கு உண்மை நகல் எடுக்க வேண்டி அனுப்பப்படும்.

V. நிதி அதிகாரம்.

1. வளர்ச்சி வட்டார அதிகாரி/ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் வளர்ச்சி வட்டாரத்தின்/ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பணம் எடுக்கும் அதிகாரியாகத் தொடர்ந்து பணியாற்றுவார்.

2. தொகை கொடுப்பதற்காக வரும் பட்டியல்கள் முதலியவற்றைப் பல்வேறு பிரிவுகள் ஆய்வு செய்து தங்களது குறிப்புரையுடன் கணக்காளருக்கு அனுப்பி வைக்கும்.

3. கணக்காளர் அவைகளைப் பார்வையிட்டு மேலாளருக்கு அனுப்பி வைப்பார்.

4. மேலாளர் அவைகளைப் பார்வையிட்டு ஆணையாளருக்கு அனுப்பிவைப்பார்.

குழுவும் ஆணைக் குழுக்களும்.

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு, நிலை ஆணைக் குழு ஆகியவற்றின் நேர்வில் தற்போதுள்ள நடைமுறையே தொடர்ந்து செயலிலிருக்கும் வளர்ச்சிப் பணியாளர்கள் ஆணையாளருக்கு உதவி செய்வர்.

VI. வளர்ச்சி வட்டார அலுவலகத்தில் உள்ள பல்வேறு பிரிவுகளின் செயல் முறை அமைப்பையும், பல்வேறு பிரிவுகளின் நிர்வாக அமைப்பையும் இந்த இணைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ள I, II விளக்க அட்டவணைகள் ஒரே கண்ணோட்டத்தில் குறிப்பிடுகின்றன.

விளக்க அட்டவணை I

வளர்ச்சி வட்டார அலுவலகத்தில் உள்ள பல்வேறு பிரிவுகளின் செயல்முறை அமைப்புகள்
ஊராட்சி ஒன்றியம்

உற்பத்திப் பிரிவு

1. வேளாண்மை.
2. கால்நடை வளர்ப்பு.
3. மீனளம்.
4. கூட்டுறவு.
5. மும்முர உரமிடுதல் திட்டத்திற்கான கடன்கள்.
6. ஏனைய கடன்கள் குறித்த பிரச்சாரம்.

கல்விப் பிரிவு

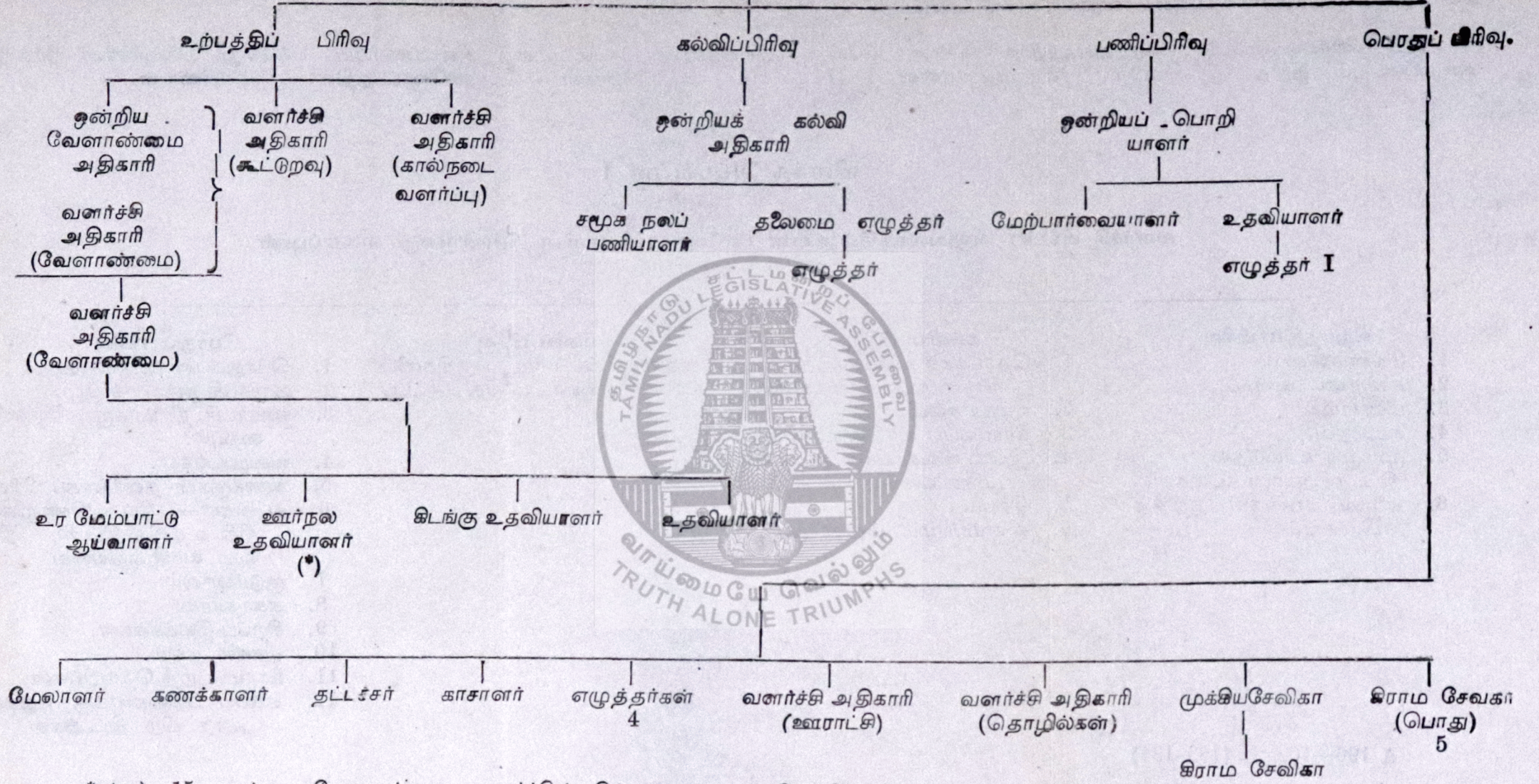
1. தொடக்கக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வளர்ச்சி வட்டாரப் பகுதிகளில் எல்லா நடவடிக்கைகளும். உள்ள எல்லா பணித் திட்டங் களும்.
2. சமூகக் கல்வி.
3. கிராமப்புற வாடுவெலி சங்கம்.
4. இளம் விவசாயிகள் சங்கங்கள் முதலியவை.
5. சீரணி.
6. விளம்பரமும், பிரச்சாரமும்.

பணிப் பிரிவு

1. பொதுவான கட்டுப்பாடு.
2. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு.
3. ஊராட்சி நிர்வாகமும் தணிக் கையும்.
4. வரைபடங்கள்.
5. கணக்குகள்-தணிக்கைப் பிரிவு.
6. கடன்கள்—புதிய கிணறுகள் நிதி உதவித் திட்டம், நிஸ் வள வங்கி ஆகியவை.
7. குடும்பநலம்.
8. சுகாதாரம்.
9. சிறப்பு இயக்கங்கள்.
10. மகனிர நலம்.
11. கிராமப்புறத் தொழில்கள்.
12. ஏனைய பிரிவுகளுக்கு ஒதுக்கப் படாத பிற திட்டங்கள்.

விளக்க அட்டவணை II

வளர்ச்சி வட்டார அலுவலகங்களிலுள்ள பல்வேறு பிரிவுகளின் நிர்வாக அமைப்பு முறை
ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்

* (அ) 15—மும்முர வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்ட மாவட்டங்களின் நேர்வில்;

(ஆ) மும்முர வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்ட மாவட்டங்களின் நேர்வில் 5 ஊர்நல உதவியாளர்களும், 5 கிராம நலப் பணியாளர்களும்.

(இ) ஏனைய மாவட்டங்களின் நேர்வில் 5 கிராமநல உதவியாளர்கள்.

1972 டிசம்பர் 13]

(1) வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் இக்குழுவின் தலைவராகவும், இத் திட்டங்களை ஒருங்கிணைப்பவராகவுமுள்ள வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியின் நிலை, பெருகிவரும் பொறுப்புக்களையும், வளர்ந்து வரும் சிக்கல்களையும் கவனிக்க வேண்டிய நிலையாகும். ஆகவே, எழுத்தர் பணியும் நிர்வாகப் பணியும் அளித்து அவரை அலுவலகத்திலேயே கட்டிப்போட முடியாது. ஆகவே, வளர்ச்சி அதிகாரிகள், பத்திரிகைகள், வழக்கமான வரைவுகள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பளித்து, தெளிவான நகல்களை வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்கு அனுப்பிவைப்பதோடு, அவர்களுடைய கிளைகளைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லா கடிதத் தொடர்புகளையும் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியின் பெயரிலேயே நடத்த வேண்டும். கோப்புகள், வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியின் ஏற்பளிப்பைப் பெற்ற பிறகே, இறுதியில் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும். வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி சார்பாக, வளர்ச்சி அதிகாரிகள் நடத்தும் கடிதத் தொடர்பு அனைத்துக்கும் அவர்களே முழுதும், சொந்தமாகவும் பொறுப்புள்ளவர்களாவர்.

(2) வளர்ச்சிப் பகுதியானது, ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரி, வளர்ச்சி அதிகாரி (வேளாண்மை) ஆகியோரிடையே பிரித்தளிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு பிரித்தளிக்கப்பட்ட அந்தந்தப் பகுதியில் ஏற்கெனவே கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்ட பணிக்கு அந்த ஒவ்வொருவரும் பொறுப்புடையோராவர், ஊராட்சி ஒன்றிய வேளாண்மை அதிகாரியின் அதிகாரவரம்புப் பகுதியானது ஏனைய வளர்ச்சி அதிகாரிகளின் (வேளாண்மை) அதிகார வரம்புப் பகுதிகளை விடக் குறைவாக இருக்கலாம். இப்பகுதியானது, தலைமையிடத்தில் அவருக்குள்ள அலுவலகப் பணிக்கிணங்க பொருத்தமாக வரையறுக்கப்படலாம்.

(3) அதிக அளவு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்துள்ள வளர்ச்சி அதிகாரிக்கு (கால்நடை வளர்ப்பு) ஊராட்சி ஒன்றியக் கால்நடை வளர்ப்பு அதிகாரி என்று பதவியில் பெயர் கொடுக்கப்பட்டு கால்நடை வளர்ப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைப்பவராக வளர்ச்சி வட்டாரத்திலுள்ள தலைமையிடத்தில் பதவியில் அமர்த்தப்பட வேண்டும்.

(4) ஊர் நல உதவியாளர்கள் பொதுப் பிரிவு, உற்பத்திப் பிரிவு ஆகிய இரு பிரிவுகளிலுமுள்ள பணியைக் கற்றுணர்ந்தவர்களாக ஆக்கும் வண்ணம், பொதுப் பிரிவிலுள்ள ஊர் நல உதவியாளர்களை உற்பத்திப் பிரிவுக்கும், உற்பத்திப் பிரிவிலுள்ள ஊர் நல உதவியாளர்களைப் பொதுப் பிரிவுக்கும் எளிதில் மாற்றக்கூடிய

[1972 டிசம்பர் 13]

அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். ஆனால், உற்பத்திப் பிரிவில் நியமிக்கப் பட்ட ஒரு ஊர் நல உதவியாளரைக் குறைந்தது இரண்டு ஆண்டு களுக்காவது மாற்றாது இருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(5) வேளாண்மைத்துறையின் ஒட்டுமொத்த செயல் திறமைக்கு பொறுப்பேற்கும் வண்ணம், வளர்ச்சி வட்டாரப் பகுதியிலுள்ள வேளாண்மைத் திட்டங்கள் முழுவதையும் தெரிந்திருப்பதோடு, அவற்றை நுட்பமாகவும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அவர், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரியுடன் எப்போதும் தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதோடு, வேளாண்மைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் தவறு அல்லது போதாமை காணப்பட்டால் அவற்றை அவருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவர வேண்டும். வளர்ச்சி வட்டாரப் பகுதியை மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி பார்வையிடும்போது அவரும் உடன் செல்ல வேண்டும்.

(6) வேளாண்மைப் பணியின் முன்னேற்றம் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்காகக் கூட்டப்படும் மாதக் கூட்டங்களில் தங்களது வளர்ச்சி அதிகாரிகளுடன் கலந்துகொள்ளுமாறு வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளை மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி அழைக்க வேண்டும்.

(7) வளர்ச்சி அதிகாரி (தொழில்) “உற்பத்திப் பிரிவு” என்னும் நிர்வாக அமைப்பு முறையின்கீழ் “கிராமத் தொழிலோடு” நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

(8) இரண்டு பிரிவுகள், அதாவது, வளர்ச்சி அதிகாரியின் (ஊராட்சிகள்) கீழ் ஊராட்சி நிர்வாகப் பிரிவு, வளர்ச்சி அதிகாரியின் (கூட்டுறவு) கீழ் கூட்டுறவுப் பிரிவு ஆகிய இவ்விரு பிரிவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அபாயகரமான-அறுவறுக்கத்தக்க தொழில்கள் போன்ற தொழில்களுக்குப் பல்வேறு சட்டங்களின்கீழ் உரிமம் வழங்குவது தொடர்பான பணியை, வளர்ச்சி அதிகாரியிடம் (ஊராட்சிகள்) ஒப்படைக்கவேண்டும். அபாயகரமான-அறுவறுக்கத்தக்க தொழில்கள் சம்பந்தமான கோப்புகளை வளர்ச்சி அதிகாரியின் (ஊராட்சி) கீழ்ப் பணிபுரியும் எழுத்தர் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் ஊராட்சிகளின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்தல்-ஆய்வு செய்தல் தொடர்பான கோப்புகள் மேலாளர் மூலம் அனுப்பி வைக்காமல் வளர்ச்சி அதிகாரியின் மூலம் (ஊராட்சி) ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும். வளர்ச்சி அதிகாரி (கூட்டுறவு) இந்த ஆணையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள விவரக் குறிப்பு 1-ல் குறிப்பிட்டுள்ளவாறுள்ள பணிகளைக் கவனிப்பார். கூட்டுறவுப் பிரிவில் ஓர் எழுத்தர் அல்லது ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இளநிலை இன்ஸ்பெக்டர், அரசுக் கடைநிலை ஊழியர் ஒருவர்

1972 டிசம்பர் 13]

ஆகியோரை நியமிப்பதற்கு ஏற்பளிப்பது குறித்து அரசுக் கூட்டுறவுத் துறையில் தனியாக கருதிப்பார்க்கப்படுகிறது.

(9) “குடும்பக் கட்டுப்பாடு, சிறு சேமிப்பு, மகளிர் நலன்” ஆகிய பணிகளைக் கல்வித் துறையின்கீழ்க் கொண்டு வர வேண்டும். முக்கிய சேவிகைகள், ஊர் நல உதவியாளர்கள் ஆகியோரும் கல்விப் பிரிவில் பணிபுரிய வேண்டும்.

(10) பணிப் பிரிவிலுள்ள இளநிலை உதவியாளரை, கல்விப் பிரிவில் பணிபுரிவதற்கு மாற்றவேண்டும். பொதுப் பிரிவிலுள்ள நான்கு இளநிலை உதவியாளர்களில், ஒரு இளநிலை உதவியாளரை ஊராட்சி நிர்வாகப் பிரிவிற்கு ஒதுக்க வேண்டும். அப்பிரிவை ஏற்படுத்த கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. கடன்கள் குறித்து, பொதுப் பிரிவிலுள்ள எழுத்தர் ஒருவர் கவனிக்கவேண்டும்.

(11) பணியாளர்கள் கூட்டங்களை நடத்தும் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி-ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர், பிற்பகலில், கல்விப் பிரிவு, பணிப் பிரிவு, பொதுப் பிரிவு, ஊராட்சி நிர்வாகப் பிரிவு கூட்டுறவுப் பிரிவு ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளின் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்க வேண்டும்.

(12) எழுத்தர்களின் தன் பதிவேடுகள், குறித்த கால அறிக்கைகள் ஆகியவற்றை முதல் 15 நாட்களில் சம்பந்தப்பட்ட பிரிவு அதிகாரிகளும், இரண்டாவது 15 நாட்களில் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரும் சரிபார்க்க வேண்டும்.

2. மேற்கூறிய மாற்றங்களுடன் கூடிய இத்திட்டம், வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியின் பணிச் சுமையைப் பகிர்ந்தளிப்பதோடு, அவருடைய பொறுப்புகளை, அவருடைய முதல் உதவியாளர்களான வளர்ச்சிப் பணி அதிகாரிகளிடம் பரவலாகக் கொடுக்க வகை செய்கிறது. ஆனால் இது, வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியின் முக்கியத் துவத்தைக் குறைக்காமலும், வளர்ச்சிப் பணி அதிகாரிகள் மீதுள்ள அவருடைய கட்டுப்பாட்டை விட்டுக் கொடுக்காமலும், செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில், வளர்ச்சி வட்டாரத்தில், குழுவின்தலைவராகவும் திட்டத்தை ஒருங்கிணைப்பராகவுமுள்ள அவருடைய மத்திய அதிகாரத்தை அப்படியே அவர் வகிக்கிறார்.

3. மேலே பத்தி ஒன்றில் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகளின் அடிப்படையில் இந்த ஆணையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள I, II-வது விவரக் குறிப்புகள், வட்டார அலுவலகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிலுள்ள திருத்தியமைக்கப்பட்ட செயல் அமைப்பு முறை, வட்டார அலுவலகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிலுள்ள திருத்தியமைக்கப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பு முறை ஆகியவற்றைக் காட்டுகின்றன.

[1972 டிசம்பர் 13]

4. மாவட்டங்களில் உள்ள வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் அனைத்திலும் இத்திட்டத்தைக் கொண்டுவர உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறும், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அறிக்கை ஒன்றை சுமார் ஒரு திங்களில் அனுப்பிவைக்குமாறும் கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

(ஆளுநரின் ஆணைப்படி)

இ. சி. பி பிரபாகர்,
அரசுச் செயலாளர்.

(தமிழாக்கம்)

இயக்குநர்,
பொதுத் (மொழி பெயர்ப்பு) துறை.

இணைப்பு விளக்க அட்டவணை- I

விளக்க அட்டவணை- II

ஊரக வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித்துறை குறிப்பாணை எண் 47469/
ஈ 5/72-2, 21—4—1972.

பொருள் : சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம்—

தமிழ்நாடு-வட்டார அளவில் நிர்வாக அமைப்பை மாற்றியமைத்தலும் வட்டாரத்திலுள்ள பல வகை அதிகாரிகளுக்கு ஆட்சிப் பகுதி, செயல்முறை அதிகாரங்களை வழங்குதலும்-திருத்தம் செய்யப்படுகிறது.

கிராம வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறையின் 9—2—1972 நாளிட்ட 236-வது எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட ஆணைகளின் விளைவாக வட்டார அளவில் மகளிர், குழந்தைகள் நலத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்புள்ள, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ், பொதுப் பிரிவில் பணியாற்றும் முக்கிய சேவிகாக்கள், ஊர்நல உதவியாளர்கள் ஆகியோர் வட்டார அமைப்பின் கல்விப் பிரிவின் பொறுப்புடைய ஒன்றியக் கல்வியதிகாரியின் கீழ் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இந்த ஏற்பாடு முக்கிய சேவிகைகளை ஒன்றியக் கல்வியதிகாரிக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாக்கி விடுகிறது. ஒன்றியக் கல்வி அதிகாரி வட்டார அமைப்பின் எல்லா வகைகளிலும் முக்கிய சேவிகைகளுக்கு மேலாக அங்கம் வகிக்கிறார். இந்த ஏற்பாடு முக்கிய சேவிகைகளின் மனப்பாங்கையும் திறமையையும் பாதிக்கும்

1972 டிசம்பர் 13]

எனவே, மேற்சொன்ன ஆணைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய பணித் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஒன்றியக் கல்வி அதிகாரியின் தகுதிக்கு இணையாக வைக்கப்படலாமென்றும், வட்டார அமைப்பின் கல்விப் பிரிவின்கீழ் தனியொரு அமைப்பாகச் செயல்படலாமென்றும் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2. அரசு மேற்கண்ட வேண்டுகோளை ஆய்வு செய்து, அந்த அரசாணையில் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கல்விப் பிரிவில் ஒரு பகுதியாகவுள்ள முக்கிய சேவகிகளும், கிராம சேவகிகளும், “நலப்பிரிவு” என்னும் தனிப்பிரிவின் பொறுப்புள்ளவர்களாகப் பணியிலமர்த்தப்படுவார்கள் எனக் கட்டளையிடுகிறது. எனினும், அவர்கள் மேற்கண்ட ஆணையின் 1 விளக்க அட்டவணையில் கல்விப் பிரிவின் கீழ்க் கூறப்பட்டுள்ள (மகளிர், குழந்தைகள் நலத் திட்டம் உட்பட) பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பை இனியும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டுவருவார்கள். பொதுவான பிரச்சினைகள் கவனிக்கப்பட வேண்டிய நேர்வில் ஒன்றியக் கல்வி அதிகாரிகளும், முக்கிய சேவகிகளும் பரஸ்பர ஒத்துழைப்புடன் செயல்படவேண்டும்; முக்கிய சேவகிகளுக்கும், கிராம சேவக்களுக்கும், தற்போதுள்ளவாறே தொடர்ந்து எழுத்தர் உதவியும் அளிக்கப்படும்; அதாவது கல்விப் பிரிவிலுள்ள தலைமை எழுத்தரும், எழுத்தர்கள் இருவரும் முக்கிய சேவகிகள், கிராம சேவகிகள் ஆகியோருடைய பணிகளைக் கவனிப்பர் என்றும் கட்டளையிடுகிறது.

3. இரண்டாவதாக உள்ள ஆணையின் பகுதி மாற்றத்திற்கேற்ப புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள “நலப் பிரிவு” மேற்சொன்ன ஆணையின் II விளக்க அட்டவணையில் 3 (எ) என்று இலக்கமிடப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிடுகிறது. இந்த ஏற்பாடு கீழ்க் கண்டவாறு இருக்கும்.

(3)

3 (எ)

கல்விப் பிரிவு

நலப் பிரிவு

ஒன்றியக் கல்வி அதிகாரிகள்
சமூக நலப்பணியாளர்கள்.

முக்கிய சேவகிகள்
கிராம சேவகிகள்

இ. சி. பி. பிரபாகர்,
அரசுச் செயலாளர்.

(தமிழாக்கம்)

இயக்குநர்,

பொதுத் (மொழி பெயர்ப்பு) துறை.

[1972 டிசம்பர் 13]

இணைப்பு 2

[6-ம் பக்கத்தில் 151-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிடப்பட்ட வினாவுக்குரிய விடையைக் காண்க.]

Answer—

(a) Yes.

(b) The Plantations Labour Advisory Committee has been reconstituted for a further period for three years from 1st October 1971. The members of the Committee are as shown below.

I. Independent Members—

1. The Commissioner of Labour (Chairman).
2. The Chief Inspector of Plantations (Secretary).
3. The Director of Health Services and Family Planning, Madras-6.

II. Employers' Representatives—

4. Chairman, Planters' Association of Tamil Nadu, Coonoor.
5. Vice-Chairman, Planters' Association of Tamil Nadu, Coonoor.
6. Thiru K.R.M. Punja, M/s Kothari and Sons, Madras.
7. Thiru N. H. Sethna, Bombay—Burmah Trading Corporation Limited, Mudis Post, Pollachi.
8. Thiru S. Subramanian, General Manager, The Vaikundam Rubber Company Limited, Pattam Palace (Post), Trivandrum.
9. The Director of Cinchona Department, Ooty.
10. The Conservator of Forests, Government Rubber Plantations, Nagercoil.

III. Employees Representatives—

11. Honorary President, Nilgiris District Estate Workers' Union, Rokby, Coonoor.
12. President, Neelamalai Plantations Workers' Union, Coonoor.

1972 டிசம்பர் 13]

III. Employees' Representatives.—

13. Working President, Nilgiris Estate Progressive Union, Coonoor.
14. President, Estate Staff Union of South India, Coimbatore.
15. General Secretary, Tamil Nadu Plantation Workers' Union, Valparai, Coimbatore District.
16. Secretary, Annamalai Dravida Thozhilalar Munnetra Sangam, Valparai.
17. President, Kanyakumari District Estate Workers' Union, Thadikarankonam, Nagercoil.

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் நலக்குழு 1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து மேலும் மூன்று ஆண்டுக்காலத்துக்குப் புதுப்பித்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குழுவின் உறுப்பினர் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள்—

1. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் (தலைவர்).
2. மலைத் தோட்டங்கள் தலைமை ஆய்வாளர் (செயலாளர்).
3. மக்கள் நல் வாழ்வு குடும்ப நலத்துறை இயக்குநர், சென்னை-6.

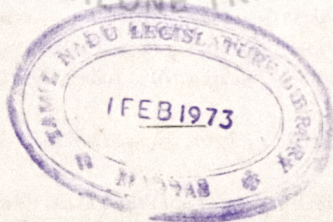
தொழிலதிபர்கள் பிரதிநிதிகள்—

4. தலைவர், தமிழ்நாடு மலைத்தோட்ட அதிபர்கள் சங்கம், குன்னூர்.
5. துணைத் தலைவர், தமிழ்நாடு மலைத்தோட்ட அதிபர்கள் சங்கம், குன்னூர்.
6. திரு. கே. ஆர். எம். பூஞ்சா, திருவாளர்கள் கோத்தாரி சன்ஸ், சென்னை.
7. திரு. என். எச். சேத்னா, பம்பாய்-பர்மா டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட், முடீஸ் அஞ்சல், பொள்ளாச்சி.
8. திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம், பொது மேலாளர், வைகுண்டம் ரப்பர் கம்பெனி, பட்டம் அரண்மனை (அஞ்சல்), திருவனந்தபுரம்.

[1972 டிசம்பர் 13]

தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள்—

9. சின்கோனாத்துறை இயக்குநர், உதகமண்டலம்.
10. வனத்துறைத் தலைவர், அரசினர் ரப்பர் தோட்டங்கள், நாகர்கோவில்.
11. மதிப்புறு தலைவர், நீலகிரி மாவட்ட மலைத்தோட்ட தொழிலாளர் சங்கம், குன்னூர்.
12. தலைவர், நீலமலை மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், குன்னூர்.
13. பணிபுரியும் தலைவர், நீலகிரி மாவட்ட மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம், குன்னூர்.
14. தலைவர், தென்னிந்திய மலைத்தோட்டப் பணியாளர் சங்கம், கோயம்புத்தூர்.
15. பொதுச் செயலாளர், தமிழ்நாடு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், வால்பாறை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
16. செயலாளர், ஆனைமலை திராவிடத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம், வால்பாறை.
17. தலைவர், கன்னியாகுமரி மாவட்ட எஸ்டேட் தொழிலாளர் சங்கம், தாடிக்காரன்கோணம், நாகர்கோவில்.

இணைப்பு.

விளக்க அட்டவணை-I.

ஊராட்சி வட்டார அலுவலகத்திலுள்ள பல்வேறு பிரிவுகளின் செயல் அமைப்பு முறை.

ஊராட்சி ஒன்றியம்.

உறுத்திப் பிரிவு.

(1)

1. வேளாண்மை.
2. கால்நடை வளர்ப்பு.
3. மீனளம்.
4. மும்முர உரமிடு திட்டத்திற்கான கடன் வழங்கு திட்டம்.
5. ஏனைய கடன்கள் மீதான பிரச் சாரம்.
6. கிராமத் தொழில்கள்.

கல்விப் பிரிவு.

(2)

1. தொடக்கக் கல்வி சம்பந்தமான எல்லா நடவடிக்கைகள்.
2. சமூகக் கல்வி.
3. கிராம வாடுவோலி மன்றம்.
4. இளம் உழவர்கள் சங்கம் முதலியன.
5. சீரணி.
6. விளம்பரம் — பிரச் சாரம்.
7. குடும்ப நலத் திட்டம்.
8. மகளிர் நலம்.
9. சிறு சேமிப்பு.

கூட்டுறவுப் பிரிவு.

(3)

1. புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கான உதவித் தொகைத் திட்டம் (அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சிக் கழகம்.)
2. கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவுப் பாசனச் சங்கங்கள், கூட்டுறவு வேளாண்மைப் பணிச் சங்கங்கள் முதலியன.
3. தீர்ப்பு வழங்கல், விசாரணை நடத்தல் போன்ற சட்டப்படிக்கான கடமைகள்.
4. கூட்டுறவுத் திட்டங்கள் அனைத்தும்.
5. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கூட்டுறவு வங்கிகள் சார்பாக வைப்பீட்டுத் தொகையைத் திரட்டுதல்.

பணிப் பிரிவு.

(4)

ஊராட்சி வட்டாரப் பகுதிகளிலுள்ள பணித் திட்டங்கள் அனைத்தும்.

உற்பத்தி நிர்வாகப் பிரிவு.

(5)

1. உற்பத்தி நிர்வாகப் பிரிவு-தணிக்கை.
2. அபாயகரமான அறுவறுக்கத்தக்க தொழில்களுக்கான உரிமம் வழங்குதல்.

பொதுப் பிரிவு.

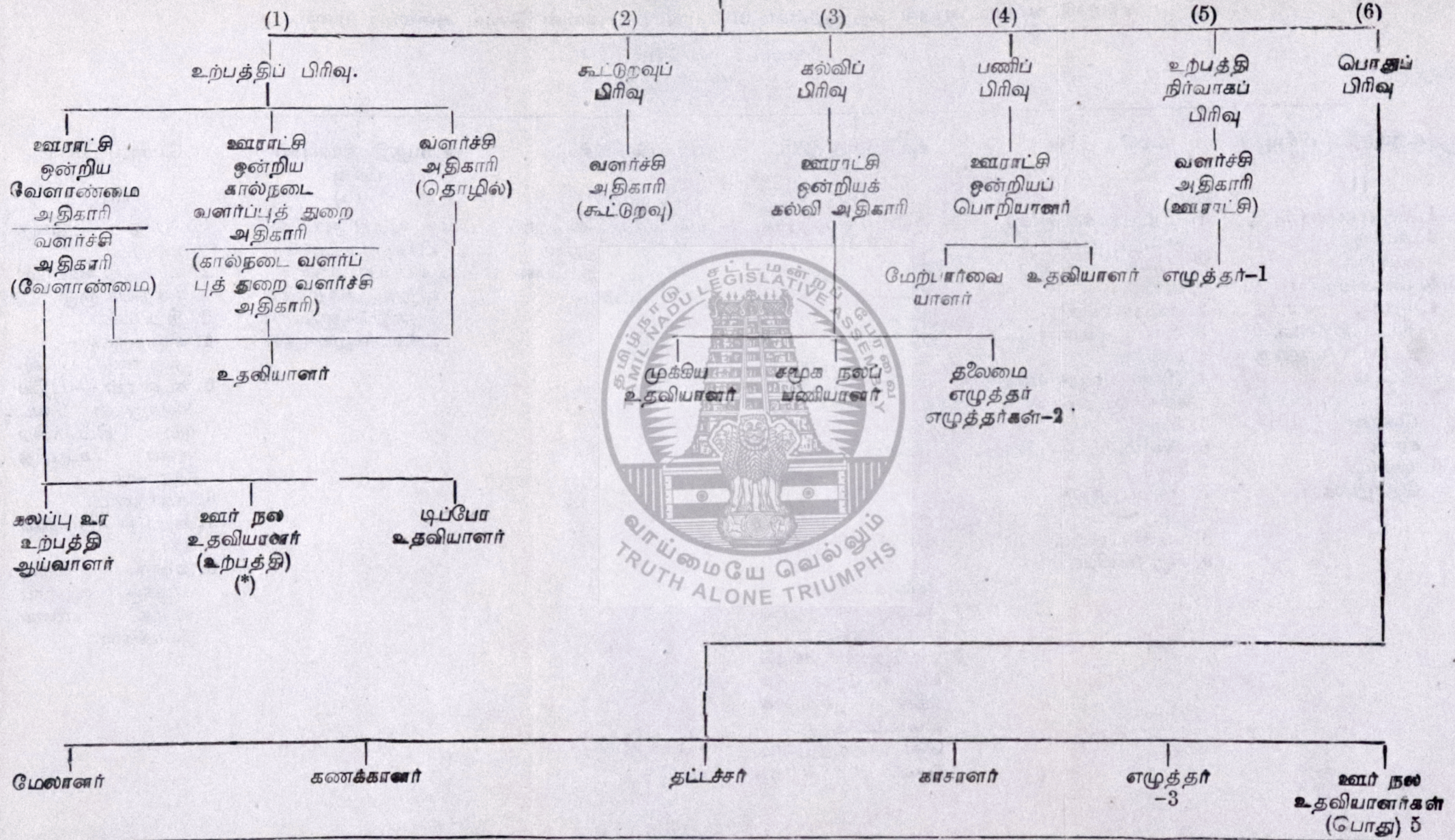
(6)

1. பொது ஒழுங்கு முறை.
2. உற்பத்தி ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு.
3. திட்டங்கள்.
4. கணக்குகள் — தணிக்கைப் பிரிவு.
5. கடன்கள் — புதிய கிணறுகள் வெட்டும் திட்டத்திற்கான உதவித் தொகை.
6. சுகாதாரம்.
7. சிறப்புச் சோதனைகள்.
8. ஏனைய பிரிவுகளுக்கு ஒதுக்கப் படாத ஏனைய திட்டங்கள்.

விளக்க அட்டவணை-II

வளர்ச்சி வட்டார அலுவலகங்களிலுள்ள பல்வேறு பிரிவுகளின் நிர்வாக அமைப்பு முறை

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்

(*) (a) மாவட்ட மும்முர வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 15.

(b) மாவட்ட மும்முர வேளாண்மைப் பகுதி திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஊர் நல உதவியாளர்கள் 5, கிராம அளவுப் பணியாளர்கள் 5.

(c) எனைய மாவட்டங்களில் பொறுத்தமட்டில் ஊர் நல உதவியாளர்கள் 5.